Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1919-06-11

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 6 4 3

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9880

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — Ἐτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 6

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι — Ἐτησία Σελ. 14, Ἑξάμηνος » 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α' (ΙΔ') ΑΡΙΘ. 8 (643)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 11ῃ Ἰουνίου 1919.

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἡ Ἰταλία μεταξὺ πασῶν τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἐν τῇ Συνδιασκέψει τῆς Εἰρήνης φαίνεται ἐπιδιώκουσα μετὰ πολλῆς ἐπιμονῆς τὴν ἐπέκτασιν τῆς κυριαρχίας αὐτῆς οὐ μόνον ἐπὶ χωρῶν ὅπου πλειονοψηφοῦσιν Ἰταλικοὶ πληθυσμοὶ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων χριστιανικῶν λαῶν, οἵτινες πᾶν ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, προξενοῦσα οὕτω δυσάρεστον ἐντύπωσιν εἰς ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον καὶ προκαλοῦσα τὴν ἐχθρότητα λαῶν μεθ' ὧν ὤφειλε νὰ διάγῃ πάντοτε φιλικῶς καὶ συμπαθῶς διὰ τὴν συγγένειαν τῆς φυλῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ ἀπεριόριστος φιλοκτημοσύνη τῆς Ἰταλίας ἐθεραπεύθη καὶ ἐνεθαρρύνθη ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς τύχης αὐτῆς κατὰ τοὺς μακροὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας, οἵτινες, καίτοι πολεμικῶς ἐγένοντο πάντοτε ἀτυχεῖς, ἔσχον πάντοτε σχεδὸν εὐτυχῆ τὴν ἔκβασιν πολιτικῶς.

Ἡ Ρώμη ἐπεκτείνουσα τὸ πάλαι βαθμηδὸν τὴν κυριαρχίαν αὐτῆς ἐπὶ τῶν περιοίκων λαῶν διῃρημένων εἰς ἐλευθέρους καὶ ἀνεξαρτήτους πολιτείας κατώρθωσεν ἐν τέλει ὅπως κυριαρχήσῃ τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου καὶ ἐντεῦθεν ὁρμωμένη νὰ ἀνιδρύσῃ ἀληθῆ κοσμοκρατίαν κατὰ τοὺς αἰῶνας ἐκείνους.

Ἐπειδὴ ἡ κοσμοκρατία εἶναι παρὰ φύσιν πολιτεία, ἐπῆλθεν ἐν πρώτοις ὁ μερισμὸς αὐτῆς κατὰ τὸν Δ' αἰῶνα Μ. Χ. εἰς τὸ Ἀνατολικὸν καὶ τὸ Ἀνατολικὸν Ρωμαϊκὸν Κράτος καὶ τοῦτο μὲν παρέτεινε περιπετειώδη ἀλλ' ἔνδοξον βίον ἐπὶ χίλια περίπου ἔτη, ἐν ᾧ τὸ Δυτικὸν μὲ πρωτεύουσαν τὴν αἰωνίαν πόλιν προῆμως ὑπέκυψεν εἰς ξένους ἐπιδρομεῖς καὶ διεμερίσθη πάλιν εἰς διαφόρους πολιτείας αὐτονόμους ἢ ξενοκρατουμένας καὶ συχνότατα ὑποκειμένας εἰς πολλὰς καὶ ποικίλας βαρβαρικὰς ἐπιδρομάς.

Τὸ πολιτικὸν κράτος τῆς Ρώμης ἀντικατέστησεν ἐν μέρει τὸ Ἐκκλησιαστικὸν κράτος τοῦ Πάπα, ὅπερ προσέλαβε καὶ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν καὶ ἀπετελέσθη οὕτω παράδοξος θεοκρατία καὶ ἱεροκρατία ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατικῆς καὶ κοινωνιστικῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ πολιτικὸν κράτος τῶν Παπῶν περιωρίσθη εἰς τμῆμα μόνον τῆς Ἰταλίας περὶ τὴν Ρώμην ἀλλὰ τὸ ἐκκλησιαστ. κράτος καὶ ἡ πνευματ. κυριαρχία αὐτῶν ἐξετάθη καθ' ἅπαντα τὸν τότε χριστιανικὸν κόσμον πλὴν τοῦ Ἀνατολικοῦ Ὀρθοδόξου τοιούτου, στερρῶς καὶ ἀκλονήτως ἀποκρούσαντος τὰς παπικὰς φιλοδοξίας.

Αὐτοκράτορες, βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες ἔκλινον τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γόνυ πρὸ τῶν Παπῶν καὶ ἔτρεμον τοὺς κεραυνοὺς αὐτῶν, καὶ ἡ Ρώμη διὰ τούτων ἀνέκτησε μέγα πάλιν καὶ πανδεινὲς τὸ κράτος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου. Καὶ ὅτε οἱ Πάπαι παρώτρυνον τοὺς Σταυροφόρους εἰς ἀπελευθέρωσιν δῆθεν τῶν Ἁγίων Τόπων ἀπὸ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, ἐπεδίωκον κυρίως τὴν ἐξάπλωσιν τῆς κυριαρχίας αὐτῶν καὶ πρὸς ἀνατολάς, καὶ βοήθειαν εἰς τὴν κινδυνεύουσαν Κων)πολιν ἐπηγέλλοντο ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὅρον τῆς ὑποταγῆς τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Δυτικὴν λατινικὴν Ἐκκλησίαν, ἢ μᾶλλον εἰς τοὺς Πάπας αὐτούς.

Ἐθεράπευσε γενναίως ἡ Παπωσύνη τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰ μάλιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν Ἀναγέννησιν τούτων, ἡ Ἀναγέννησις ὅμως περιωρίσθη ἐν τῷ κλήρῳ καὶ παρὰ τοῖς αὐλικοῖς τῶν διαφόρων ἡγεμόνων καὶ παρὰ ταῖς ἀριστοκρατικαῖς τάξεσιν, οἵτινες πάντως περιεστρέφοντο ὡς θορυφόροι περὶ τὸν ἥλιον Πάπαν.

Τῆς Ἀναγεννήσεως ταύτης οὐδόλως μετέσχεν ὁ πολὺς Ἰταλικὸς λαός, ὅστις περιεφρονεῖτο ὡς ὄχλος χυδαῖος καὶ ἀφέθη ἐν παχυλῇ ἀμαθείᾳ, ὑστερόβουλος ἐμπλησθεὶς πάσης δεισιδαιμονίας καὶ προλήψεως.

Ἡ σφοδρὰ πνοὴ τέλος τῆς Γαλ. ἐπαναστάσεως ἀπὸ τῆς ὁμόρου γείτονος Γαλλίας ἐπήνεγκε φρικίασιν καὶ ἀνεζωογόνησε τὸν νεναρκωμένον καὶ παράλυτον λαὸν τῆς Ἰταλίας, ὅστις ἐξηγέρθη ὑπὸ τῆς βροντῆς τῶν Ναπολεοντείων τηλεβόλων πρὸς τοὺς Αὐστριακοὺς καὶ τοὺς Ρωσικοὺς στρατοὺς καὶ συνεκινήθη καὶ ἐνεθουσιάσθη ὑπὸ τοῦ ἐπαναστατικοῦ κηρύγματος ὑπὲρ τοῦ δικαίου ὅπερ ἔχει πᾶς ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ.

Τοσοῦτον ὅμως ὁ Ἰταλικὸς λαὸς εἶχε ταπεινωθῇ καὶ ἐξευτελισθῇ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ τότε κόσμου, ὥστε καὶ ὁ Μ. Ναπολέων πολεμῶν κατὰ τῶν ξένων ἐν Ἰταλίᾳ κατακτητῶν καὶ ὑπονομεύων τὸ Παπικὸν Κράτος ἀπέβλεπε, κυρίως, οὐχὶ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ, ὃν ἐθεώρει ἀνάξιον ἐλευθερίας, ἀλλ' εἰς μεταβολὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ κυριαρχίας καὶ ἀντικατάστασιν τῶν ξένων τυράννων διὰ ἄλλων τυράννων συγγενῶν ἢ φίλων καὶ πειθηνίων ὀργάνων αὐτοῦ.

Ὁπωσδήποτε ἡ πνοὴ τῆς ἐπαναστατικῆς ἐξεγέρσεως πνεύσασα καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν ἀνεζωογόνησε τὸν Ἰταλικὸν λαόν, καὶ ἄνδρες φιλοπάτριδες καὶ ἐνθουσιώδεις ἤκραι τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας ἐγένοντο οἱ μεγάλοι διδάσκαλοι καὶ κήρυκες τῆς Ἰταλικῆς παλιγγενεσίας.

Ἀπὸ τοῦ 15ου αἰῶνος πρῶτος ὁ μέγας Ἰταλὸς ποιητὴς Ἀλιγέρης Δάντης ἐκ Τοσκάνης ἐκήρυξε τὴν Πανιταλικὴν ἕνωσιν, τὸ κήρυγμα του ὅμως ἐκεῖνο παρῆλθεν ἀπαρατήρητον καὶ ἀνεπαίσθητον καὶ ὁ Ἰταλικὸς λαὸς θὰ παρέμενε δοῦλος ἄνευ τῆς ἐπαναστατικῆς λαίλαπος ἐκ Γαλλίας.

Ἡ ἥττα τοῦ Ναπολέοντος ἐν Βατερλῷ καὶ ἡ συγκρότησις τῆς Τριπλῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας τῶν Αὐτοκρατοριῶν πρὸς καταστολὴν καὶ κατάπνιξιν παντὸς κινήματος ἐπαναστατικοῦ κατέστειλε μὲν πρὸς καιρὸν τὸν ἐπαναστατικὸν ἐν Ἰταλίᾳ ὀργασμὸν ἀλλὰ καὶ δὲν κατέπνιξεν αὐτόν, διότι ἐξερρήγνυτο οὗτος ὡς ἠφαίστειον νῦν μὲν ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ ἄλλοτε ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ καὶ συνεξήγειρε καὶ συνεκλόνει τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς καὶ τὸν Ἰταλικόν.

Κατὰ τῶν ἐγκατασταθεισῶν τυραννίδων καθ' ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν συνεστάθησαν καὶ συνεκροτήθησαν μυστικαὶ ἐπαναστατικαὶ καὶ ἀνατρεπτικαὶ ἑταιρεῖαι, ὧν σημαντικωτάτη καὶ ἰσχυροτάτη ἐγένετο ἡ τῶν Ἀνθρακέων (καρβονάρων) ἧς τὰ μέλη ἐν τῇ μεγίστῃ ἀκμῇ αὐτῆς εἶχον ἀνέλθει εἰς 300 χιλ.

Ἡ Ἑταιρεία αὕτη κύριον σκοπὸν εἶχε τὴν ἀνατροπὴν πάσης κυβερνήσεως ὡς ἀντιπολίτευσις ἀκαταμάχητος καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐλευθερίας ὡς πολεμία παντὸς ἐν γένει δεσποτικοῦ καὶ μοναρχικοῦ ἄρχοντος καὶ ἀποφασιστικὸν τελικὸν σκοπὸν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τῶν ξένων κυριάρχων καὶ τὴν ἀνίδρυσιν καθολικῆς Ἰταλικῆς δημοκρατίας.

Παρὰ τὴν εὐρυτάτην ἐξάπλωσιν καὶ τὴν μεγάλην ἐπιρροὴν καὶ δύναμιν αὐτῆς καὶ τὴν σύμπραξιν καὶ βοήθειαν καὶ ἄλλων ἑταιρειῶν ἐπαναστατικῶν ἢ λῃστρικῶν, αἱ πολεμικαὶ ἐπαναστατικαὶ ἐκστρατεῖαι τῶν ἀνθρακέων κατέληξαν εἰς ἐπανειλημμένας ἥττας ὑπὸ τὸν Μορέλλην, τὸν Κογκίλιον καὶ τὸν Μινιχίνην καὶ ὑπ' αὐτὸν τὸν στρατηγὸν Ρουσσαρόλην καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως Φερδινάνδος ἐπανῆλθεν ἐκ Βιέννης εἰς Νεάπολιν κατὰ Μάϊον τοῦ 1821 εἴπερ ποτὲ ἰσχυρὸς προστατευόμενος ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν νικηφόρων πάντοτε λογχῶν.

Τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα διεῤῥιπίσθη πάλιν καθ' ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν ὑπὸ τῆς ἐπαναστατικῆς ἐξεγέρσεως ἐν Πεδεμοντίῳ καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Χερσόνησον, ἀπὸ τῆς Μεσσήνης μέχρι τῶν Ἄλπεων, ἔπνευσε πάλιν πνεῦμα ἐπαναστάσεως καὶ ἐλευθερίας. Ἡ τρίχρους ἐπαναστατικὴ σημαία λευκόν, ἐρυθρὸν καὶ πράσινον ἀνεπετάσθη ἐν Μοδένῃ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1831 ἵνα πλαταγήσῃ ἀνὰ τὸ παπ. κράτος καὶ πολὺ πέρα τούτου· ἐν Βολωνίᾳ ἐγένετο συνέλευσις τῶν πληρεξουσίων τῶν «Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἰταλίας» κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1831, ἥτις προεκήρυξε: 1ον τὴν ἐντελῆ ἀνεξαρτησίαν τῶν ἐν τῇ συνελεύσει ἀντιπροσωπευομένων χωρῶν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα καὶ 2ον τὴν ἐντελῆ ἕνωσιν τῶν χωρῶν καὶ ἐπαρχιῶν τούτων ἐν μιᾷ πολιτείᾳ, μιᾷ κυβερνήσει καὶ οἰκογενείᾳ.

Καὶ τὴν ἐπανάστασιν ταύτην εὐχερῶς κατέστειλεν ἐν τῷ αἵματι τῶν ἀρχηγῶν αὐτῆς ἡ Αὐστρία, καὶ ἡ Ἰταλία πᾶσα ἠσπαίρεν ὑπὸ τὸ σιδηροῦν αὐστριακὸν πέλμα.

Ὁ Κάρολος Ἀλβέρτος, βασιλεὺς τοῦ Πεδεμοντίου καὶ ὁ Πάπας Πίος Θ' ὑπὸ φιλελευθέρου πνεύματος ἐμφορούμενοι προέβησαν εἰς μεταρρυθμίσεις ὑπὲρ ἀνακουφίσεως τῶν ὑπηκόων αὐτῶν τῷ 1847 καὶ τοῦτο ἐξήγειρε τοὺς ἄλλους ἐν Ἰταλίᾳ λαοὺς κατὰ τῶν τυραννίδων αὐτῶν καὶ ἰδίᾳ ἐν Μιλάνῳ, ὁπότε ἡ Αὐστρία ἀπέστειλε πάλιν στρατὸν ἰσχυρὸν ὑπὸ τὸν γηραιὸν Ραδέσκην, ὅστις ἐδέησε νὰ ἀντιμετωπίσῃ μίαν εὐρέως διαδεδομένην ἐπανάστασιν καὶ πρὸς στιγμὴν νὰ περιέλθῃ εἰς κίνδυνον χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἀπελπίσῃ ἐλπὼν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πολιορκίας τοῦ Μιλάνου καὶ τὴν ἀποχώρησίν του: «Οὐδέν πω ἀπώλετο:». Τῶν ἐπαναστατικῶν στρατιῶν ἡνωμένων μετὰ τοῦ στρατοῦ τοῦ Πεδεμοντίου ἡγήθη ὁ Κάρολος Ἀλβέρτος, τοῦ Αὐστριακοῦ δὲ στρατοῦ ὁ Ραδέσκης, ὅστις μετὰ ἀλλεπαλλήλους ἐν Βικεντίᾳ καὶ Πατουίῳ νίκας ἐπέτρεψε τὴν πτῶσιν τῶν ὀχυρῶν πόλεων Τρεβίζου καὶ Οὐδίνης, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν τριημέρῳ μάχῃ κατετρόπωσε τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα παρὰ τὴν Κουστόζαν (10—12 Ἰουλίου 1848) καὶ οἱ Πεδεμοντῖνοι διεσκορπίσθησαν ἐν ἐσχάτῃ ἀταξίᾳ, οἵτινες καὶ ἄλλας ὕστερον ὑπέστησαν ἀλλεπαλλήλους τροπὰς καὶ ἥττας, καὶ ἠναγκάσθη ὁ βασιλεὺς Κάρολος Ἀλβέρτος νὰ παραιτηθῇ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ Β' ἵνα τύχῃ παρὰ τῶν νικητῶν ἐπιεικοῦς εἰρήνης. Τὴν αὐτὴν τύχην ἔσχε καὶ ἡ ἐπανάστασις ἐν Νεαπόλει τῷ 1848—1849.

Αἱ ἐπαναστάσεις ὅμως αὗται, καίτοι ἔσχον πάντοτε τέλος οἰκτρόν, τὸ αἷμα τῶν φιλελευθέρων Ἰταλῶν τῶν πεσόντων καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν ἐξέκαιε καὶ ἀνεζωπύρου τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ τὸ ἐπαναστατικὸν πνεῦμα.

Ὁ Καβούρ, ὁ πολὺς Καγκελλάριος τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ Β' καταστήσας τὸ μικρὸν καὶ ἡττημένον Πεδεμόντιον σύμμαχον τῆς Γαλλίας εἰς τὸν Κριμαϊκὸν κατὰ τῆς Ρωσίας πόλεμον τῷ 1854 ἠδυνήθη νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν Παρισίων (1855) τὴν Ἰταλικὴν ὑπόθεσιν καὶ εἴπῃ ἐν αὐτῇ ὅτι πρὶν ἢ συντελεσθῇ ἡ ἐθνικὴ ἕνωσις τῆς Ἰταλίας, οὐδέποτε ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης διατηρηθήσεται. Καὶ ἔθεσεν ὡς ὅρον ὅπως ἡ Αὐστρία παραχωρήσῃ φιλελεύθερον πολίτευμα εἰς τὸ βασίλειον τῆς Λομβαρδίας καὶ τῆς Βενετίας, τὸ παπικὸν δὲ κράτος νὰ ἀπαλλαγῇ ξένων φρουρῶν καὶ κυβερνηθῇ ὑπὸ κοσμικοῦ ἡγεμόνος. Αἱ διακηρύξεις αὗται ἀπετέλεσαν βραδύτερον τὸ πρόγραμμα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Πεδεμοντίου καὶ ἐγένετο ἡ μεταξὺ τοῦ Ναπολέοντος Γ' καὶ τοῦ Καβοὺρ συνθήκη τῷ 1858. Ὁ Ναπολέων μετὰ μικρὸν προὐκάλεσε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας σύμμαχον ἔχων τὸ Πεδεμόντιον καὶ τὸν Ἰταλικὸν λαὸν ὅλον. Οἱ Αὐστριακοὶ καὶ Γαλλοϊταλικοὶ στρατοί, οἱ πρῶτοι ὑπὸ τὸν Βενεδὲκ καὶ οἱ δεύτεροι ὑπὸ τὸν Ναπολέοντα καὶ ἄλλους Γάλλους στρατηγοὺς συνέμειξαν τῇ 23 Μαΐου παρὰ τὴν Μαγένταν, καὶ οἱ Αὐστριακοὶ κατετροπώθησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων καὶ διεσκορπίσθησαν, καὶ ὡς ἐπακολούθημα ἔσχεν ἡ τελεία αὕτη τῆς Αὐστρίας ἥττα τὴν ἀνατροπὴν τῶν μικρῶν ἡγεμόνων ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὴν κατάλυσιν τῆς Αὐστριακῆς κυριαρχίας ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ὁ ἰταλικὸς λαὸς ἐξηγέρθη σύσσωμος πρὸς ἀπελευθέρωσιν καθολικήν.

Ὁ ἡττημένος αὐστρ. στρατὸς ἀνασυνεκροτήθη καὶ ἐνισχύθη καὶ νέαν συνῆψεν οὗτος μάχην ἀποφασιστικὴν πρὸς τὰς ἐνισχυθείσας καὶ γαυριώσας Ἰταλογαλλικὰς στρατιὰς παρὰ τὸ Σολφερῖνον ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅπου καὶ πάλιν ἡττήθησαν οἱ Αὐστριακοὶ ὑπὸ τῶν Γάλλων κατὰ Ἰούνιον, μετὰ ὑπερόγκους τούτων ἀπωλείας, καὶ ὁ Ναπολέων Γ ἐπωφελήθη τὴν νίκην ταύτην ἵνα τερματίσῃ τὸν πόλεμον οὗτινος ἡ τελικὴ ἔκβασις ἦτο πάντοτε ἀμφίβολος ἕνεκα τῆς ἰσχυρᾶς πάντοτε καὶ στρατιωτικῶς ὠργανωμένης Αὐστρίας, συνομολογοῦσι τοὺς προκαταρκτικοὺς ὅρους εἰρήνης ἐν Βιλλαφράγγα καθ' οὓς ἡ Λομβαρδία καὶ ἡ Ἰταλία μετεῤῥυθμίσεται ἐπὶ τὴν ἐπίτιμον ἀρχὴν τοῦ Πάπα θὰ ἀπετέλουν ὁμοσπονδίαν καὶ πρὸς τελικὴν εἰρήνην ἀπεφασίσθησαν διάσκεψις ἐν Ζυρίχῃ. Οἱ ὅροι ἐξέπληξαν τόν τε Βίκτωρα Ἐμμανουὴλ Β' καὶ τὸν Καγκελλάριον τῷ Καβοὺρ ὡς διαψεύδοντα τὴν προσδοκίαν τῆς Ἰταλικῆς ἑνώσεως ἀπὸ Σικελίας μέχρις Ἄλπεων, ὁ Καβοὺρ παρῃτήθη διὰ τοῦτο, καὶ ἡ ἐν Ζυρίχῃ συνομολογηθεῖσα εἰρήνη τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1859 οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἀνέστειλε τὴν ὁρμὴν τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν πανιταλικὴν ἕνωσιν, ἣν ἀνερρίπιζεν ἡ ὑψηλὴ καὶ εὐγενὴς διδασκαλία τοῦ Ματσίνη περὶ τοῦ ἀπαραγράπτου δικαιώματος ἑκάστου λαοῦ ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐπικρατήσεως τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων καὶ παρ' αὐτὸν ἡ μεγάλη καὶ ἡρωϊκὴ φυσιογνωμία τοῦ Γαριβάλδη.

Ἡ εἰρήνη τῆς Ζυρίχης διέψευσε μὲν τὴν πανιταλικὴν ἕνωσιν, ἐξηφάνισεν ὅμως τὴν βαρεῖαν ἐπίδρασιν τῆς Αὐστρίας ἐπὶ τὰ πολιτικὰ τῆς Ἰταλίας πράγματα, καὶ ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ἐκινεῖτο ἐλευθερώτερον καὶ ἄνευ κινδύνων. Ὁ Γαριβάλδης ἦτο ὁ ἀνεύθυνος ἀντάρτης ὅστις συνεκέντρου τοὺς ἐπαναστατημένους ἐν Ἰταλίᾳ λαοὺς καὶ ἀποσείοντας τὰς ξένας ἡγεμονίας καὶ ἡ ἐν Βολωνίᾳ ἐθνικὴ συνέλευσις κατήργησε τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν τοῦ Πάπα κηρύξασα τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Σαρδινίας ὑπὸ τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουήλ. Τὸ παράδειγμα τῆς Βολωνίας ἠκολούθησαν καὶ ἄλλαι πολιτεῖαι καὶ μετ' οὐ πολὺ τῇ 21 Μαρτίου ἠνεῴχθη ἡ πρώτη ἰταλικὴ βουλὴ συγκειμένη ἐκ βουλευτῶν τῆς Σαρδινίας, Τοσκάνης Λομβαρδίας, Μοδένης, Πάρμας καὶ τῶν Ρωμαϊκῶν ἐξαρχιῶν καὶ ὁ βασιλικὸς λόγος διέλαβε τὴν ἑπομένην περικοπήν:

«Ἡ πατρὶς ἡμῶν δὲν εἶναι πλέον ἡ Ἰταλία τῶν Ρωμαίων οὐδὲ ἡ τοῦ μεσαίωνος· ἔστω· οὐχὶ πλέον ἡ ἐλευθέρα παλαίστρα τῆς ξένης δοξοκοπίας· ἔστω ἐσαεὶ ἡ Ἰταλία τῶν Ἰταλῶν.»

Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1860 ὁ Γαριβάλδης ἐκστρατεύει εἰς Σικελίαν καὶ καλοῦνται εἰς ἐξέγερσιν οἱ Ἰταλοὶ τῆς Νεαπόλεως, καὶ μετά τινα ἀντίστασιν τῆς ἀντιδράσεως ἡ Σικελία ὅλη ἡνώθη μετὰ τοῦ Γαριβάλδη καὶ ἡ ἐπανάστασις ἐν Νεαπόλει ἐγένετο κυρία τῶν πραγμάτων, ὁ Βασιλεὺς Φερδινάνδος ἐδραπέτευσεν ἐπὶ σκάφους Ἰσπανικοῦ καὶ ὁ Γαριβάλδης ἀπὸ Σικελίας πέτεται εἰς Νεάπολιν καὶ εἰσέρχεται ἐκεῖ ἐν θριάμβῳ. Ἡ ἐπανάστασις ἐξερράγη ἐν τῷ παπικῷ Κράτει καταφρονοῦσα τῶν πνευματικῶν κεραυνῶν τοῦ Πάπα καὶ συντρίψασα τὰς εὐαρίθμους στρατιωτικὰς δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ ἐν τέλει ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Σαρδικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ κατῆλθε μέχρι Νεαπόλεως ὅπου εἰσῆλθεν ἀνευφημούμενος καὶ ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας. Ἐκεῖθεν διεπεραιώθη εἰς Πάνορμον τῆς Σικελίας καὶ ἐκεῖ ἔλαβε ψηφίσματα ἑνώσεως ἐξ ὅλων τῶν πόλεων τῆς Σικελίας καὶ συγκαλεῖται ἐν Τουρίνῳ ἡ πρώτη πανιταλικὴ βουλή, ἀφ' ἧς ἔλειπον ἡ τῆς Ρώμης μόνον καὶ τῆς Ἐνετίας, τῇ 5 Μαρτίου 1861, καὶ ἀπεδόθη διὰ νόμου πρὸς τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουὴλ καὶ τοὺς διαδόχους αὐτοῦ ὁ τίτλος «Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας».

Αἱ εὔκολοι καὶ ἄκοποι αὗται εὐτυχίαι καὶ ἡ μαινομένη δημαγωγία ἐξήγειραν ἔτι μᾶλλον τὴν σφοδρὰν ὁρμὴν τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τῆς ξενοκρατίας πάσης ἀλυτρώτου γῆς Ἰταλικῆς καὶ τὸ Παπικὸν Κράτος καὶ ἡ ξενοκρατουμένη Βενετία ἦσαν τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπαναστατικῆς προσβολῆς, ὡς περικόπτοντα τὴν πανιταλικὴν ἕνωσιν.

Ὁ Βίσμαρκ θέτων εἰς ἐνέργειαν τὸ μέγα σχέδιόν του πρὸς τὴν Παγγερμανικὴν ἑνότητα, συνεμάχησε μετὰ τοῦ Βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ καὶ προὐκάλεσε πόλεμον κατὰ τῆς Αὐ-

στρίας τῷ 1866. Ὁ Πρωσσικὸς στρατὸς τῇ 11 Ἰουνίου 1866 διέβαινε τὰ Αὐστριακὰ σύνορα καὶ ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς γαυριῶν καὶ ἐνθουσιῶν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Λαμάρμορα ἐπήρχετο κατὰ τῶν Αὐστριακῶν ἐν Βενετίᾳ. Τῶν Αὐστριακῶν ἐν Ἰταλίᾳ ἡγεῖτο ὁ ἀρχιδοὺξ Ἀλβρέχτος ὅστις προκαταλαβὼν θέσεις ὀχυρωτάτας συνεκρότησε πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς μάχην ἀποφασιστικὴν παρὰ τὴν Κουστόζα τῇ 12 Ἰουνίου 1866. Οἱ Αὐστριακοὶ ὑπερεφαλάγγισαν τοὺς Ἰταλοὺς καὶ ἔτρεψαν αὐτοὺς εἰς ἐπονείδιστον φυγὴν καταδιώξαντες αὐτοὺς μέχρι βαθείας νυκτός, καὶ ἐπῆλθεν οὕτω παράλυσις καὶ ἀποσύνθεσις ἐν τῷ ἰταλικῷ στρατῷ. Οἱ Ἰταλοὶ καὶ κατὰ θάλασσαν κατετροπώθησαν παρὰ τὴν νησίδα Λίσσαν ἢ Ἴσσαν καίτοι παρέταξαν σιδηρόφρακτα σκάφη ἐναντίον τῶν ξυλίνων πολεμικῶν σκαφῶν τῆς Αὐστρίας, ἐν οἷς ὁ ξύλινος «Καῖσαρ» ἐφίμωσε διὰ τῆς εὐστοχίας τῶν πυροβόλων του τὸ ἄστοχον πῦρ τῶν ἰταλικῶν θωρηκτῶν. Τὰ τῆς νεοδμήτου Ἰταλίας θὰ εἶχον κάκιστα, ἂν οἱ Πρῶσσοι μὴ κατεθριάμβευον τῶν Αὐστριακῶν ἐν τῇ ἀποφασιστικῇ μάχῃ τῆς Σαδόβας, ὁπότε οἱ Αὐστριακοὶ ἐδέησε ν' ἀναζεύξωσι καὶ ἀμαχητεὶ νὰ καταλίπωσι τὸ Ἰταλικὸν ἔδαφος, παρηκολούθουν δὲ αὐτοὺς κατὰ πόδας οἱ Ἰταλοί, οἵτινες καὶ πάλιν ἐστάματων ὅπου οἱ Αὐστριακοὶ ἀνέκοπτον τὴν ὑποχώρησιν. Ἐν τέλει συνομολογεῖται ἀνακωχὴ καὶ συνέρχεται τὸ Συνέδριον τῶν ἐμπολέμων ἐν Βιέννῃ.

Ἐν αὐτῷ οἱ Πρῶσσοι νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι, καίτοι δὲν ἐπληρώθησαν πάντες οἱ πόθοι αὐτῶν, ὑπέγραψαν τὴν ἀνακωχὴν καὶ τὴν εἰρήνην, οἱ δὲ Ἰταλοὶ καίπερ ἡττημένοι κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἐπέμενον ἀξιοῦντες τὸ Τυρόλον καὶ τὴν Φριούλην, ἐδέησε δὲ νὰ ἀπειλήσῃ αὐτοὺς ἡ Αὐστρία διὰ στρατοῦ καὶ ἡ σύμμαχος Πρωσσία συνήνεσεν εἰς τὴν ἐκχώρησιν μόνον τῆς Βενετίας.

Μετὰ τὴν ἕνωσιν καὶ τῆς Βενετίας, πρὸς συνολικὴν ἕνωσιν τῆς Ἰταλίας ὑπελείπετο μόνον τὸ Παπικὸν Κράτος, τὸ ὁποῖον κατέλαβεν ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἀμαχητεὶ μετὰ τὴν ἧτταν τῆς Γαλλίας καὶ τὴν πτῶσιν τοῦ Ναπολέοντος Γ' κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον, ὅστις ἦτο τὸ μόνον στήριγμα τοῦ Πάπα, καὶ τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1871 διὰ ψηφίσματος ἐκηρύχθη ἡ ἕνωσις αὐτοῦ μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ Ρώμη μετὰ πάροδον τοσούτων αἰώνων ἡ πρωτεύουσα αὐτοῦ. Ἱστορικὸς γράφων τὰ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἰταλικῆς ἀποκαταστάσεως πρὸ τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν συμπεραίνει ὡς ἑξῆς: «*Οὐδὲν τῶν ἐθνῶν ἔτυχέ ποτε τύχης τόσον ἀγαθῆς ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ὅσον τὸ Ἰταλικόν. Ἐκ νικῶν κέρδη γινώσκει ἡ ἱστορία, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐξ ἡττῶν κέρδη καὶ κέρδη μεγάλα. Τὸ ἱστορικὸν ὅμως τοῦτο ἀξίωμα ἀνέτρεψεν ἡ τύχη τῶν Ἰταλῶν.*»

Καὶ τότε οἱ Ἰταλοὶ ὑπὸ τῆς εὐνοίας τῆς τύχης μᾶλλον ἢ τῆς ἀνδρείας ἐπιθαρρυνόμενοι εὐρύτερα; προέβαλλον ἀξιώσεις, αἵτινες κατεστέλλοντο πρὸ πάσης πολεμικῆς ἀπειλῆς. Καὶ τότε μὲν οἱ Ἰταλοὶ διεξεδίκουν χώρας ὡς τὰ πολλὰ Ἰταλικάς, ἐνῷ σήμερον, χωρὶς ν' ἀνατρέχωσιν εἰς τὴν νεωτέραν ἐθνικὴν ἱστορίαν αὐτῶν ἵνα ἀναλογισθῶσι πόσον πολύτιμος εἶναι ἡ ἐλευθερία διὰ πάντα λαόν, τὴν ὁποίαν ἀνέκτησαν αὐτοὶ τῇ βοηθείᾳ μόνον ξένων ἐπικαλούμενοι τὸ δίκαιον τῶν ἐθνικοτήτων, καὶ δυνάμει τούτου μόνον ἀπελευθερωθέντες, διεκδικοῦσιν ἰταμῶς ξένας χώρας καὶ κυριαρχίαν ἐπὶ ξένων λαῶν οὐχὶ ὀλιγώτερον αὐτῶν πεπολιτισμένων καὶ ἀνηκόντων εἰς φυλὴν ἐξ ἴσου εἰμὴ καὶ περισσότερον ἔνδοξον διὰ τὸν ὑπέρτερον πνευματικὸν πλοῦτον αὐτῆς καὶ τὸν πολιτισμόν.

Ὅσα δὲ μετῆλθον οἱ Ἰταλοὶ βίαια μέτρα κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Δωδεκανήσου ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι διεδήλουν οὗτοι τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν πρὸς ἀποκατάστασιν ἐθνικὴν στιγματίζουσι τὸν ἰταλικὸν πολιτισμὸν καὶ ὑποβιβάζουσιν αὐτὸν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κόσμου εἰς χαμηλοτέραν βαθμίδα τῆς ἀσιατικῆς βαρβαρότητος.

Ἡ Ἰταλία διὰ τῶν ὑπερφιάλων καὶ ἰμπεριαλιστικῶν ἀξιώσεων αὐτῆς, ἐν ᾧ χρόνῳ, ἐπιπνέει ἀνὰ τὸν κόσμον ὅλον ἡ αὔρα τῆς ἐλευθερίας πάντων τῶν λαῶν, ἀποτελεῖ δυσάρεστον ἀντίθεσιν καὶ προκαλεῖ τὴν δυσπιστίαν ἢ καὶ τὴν ἐχθρότητα ἰσχυρῶν καὶ ἀδυνάτων, καὶ ἡ Ἰταλία ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ ἐκ τῆς ἱστορίας αὐτῆς ὅτι ἔσχε πάντοτε εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς τὴν ἀνάγκην τῆς βοηθείας καὶ ὑποστηρίξεως τῶν ξένων.

ΣΜΥΡΝΑΪΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ε'.

Ποῖαι φαίνονται αἱ Σμυρναῖαι.

Ἐὰν αἱ νεανικαί μου ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις κατ' ἀνάγκην φυσικὴν χρωματίζονται διὰ τοῦ ροδαλοῦ καὶ στιλπνοῦ χρώματος τῆς πρώτης μάλιστα νεότητος, ὡς πρὸς τοὺς Σμυρναίους, διὰ τὰς Σμυρναίας οὐχὶ πλέον ἡ μνήμη καὶ ἡ φαντασία ἀλλ' ἡ ψυχή μου ὅλη σκιρτᾷ καὶ νεάζει ἐξ εὐγνωμοσύνης καὶ συμπαθείας ἀλήστου, καὶ τὰ συναισθήματα ταῦτα δὲν ἤμβλυνεν ὁ μεσολαβήσας μακρὸς χρόνος—ὑπερτεσσαράκοντα ὅλα ἔτη—διότι ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Σμυρναίας θείας μου εὗρον δευτέραν μητέρα ἀμέτρως στοργικωτέραν τῆς φυσικῆς καὶ νομίμου μητρός μου, αὐστηρᾶς καὶ ἀδυσωπήτου Λακαίνης, τῆς ὁποίας τὴν βαθεῖαν ἀληθῶς στοργὴν κατέστελλεν ἡ ἄκρα αὐστηρότης καὶ τὸ τραχὺ ὀρεινὸν ἦθος.

Ἂς μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι κατὰ τὰ χρυσᾶ ἔτη ἀπὸ τοῦ 15ου—20οῦ ἐκδηλοῦνται τὰ πρῶτα ἐκεῖνα σκιρτήματα τῆς καρδίας, ἅτινα κινοῦσι τὴν πτερυγίζουσαν φαντασίαν εἰς τὴν ἀνάπλασιν μιᾶς τελείας, ἰδεώδους ἀλλὰ ζωντανῆς εἰκόνος, τῆς ὁποίας τὸ κάλλος φαίνεται ἀνυπέρβλητον εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς ἀθῴας, τῆς ἀγγελικῆς νεότητος καὶ ἀποβαίνει αὕτη ἐπί τινα χρόνον τὸ θελκτικώτερον καὶ γοητευτικώτερον ἴνδαλμα, οὗτινος τὰ ἴχνη τῆς γοητείας φαίνεται ὅτι παραμένουσι καὶ δι' ὅλου τοῦ μετέπειτα βίου ἀνακαλοῦντα θελκτικὴν καὶ ἡδεῖαν τὴν ὡραίαν ἐκείνην αὐγὴν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Ἐπιχειροῦντες νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ Σμυρναϊκοῦ γυναικείου κόσμου θὰ ἐκθέσωμεν μόνον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ βίου, ὡς ἀντελήφθημεν αὐτὴν μέχρι τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας ἡμῶν, ἥτις ἡλικία μόνον τὴν ἐπιφάνειαν ἐποπτεύει καὶ σπανιώτατα ἐπιχειρεῖ νὰ χωρήσῃ βαθύτερον.

Αἱ Σμυρναῖαι κόραι τότε οὐχὶ πᾶσαι ἐφοίτων εἰς τὰ σχολεῖα, καὶ αἱ φοιτῶσαι ἠρκοῦντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν γραφήν, καὶ αἱ εὐπορώτεραι ἀνήρχοντο μέχρι τοῦ ἀνωτέρου παρθεναγείου τῆς Ἁγ. Φωτεινῆς διευθυνομένου τότε ὑπὸ Κυπρίας λογίας, τῆς Σαπφοῦς Λεοντιάδος, καὶ μετά τινα χρόνον ἱδρύθη καὶ δεύτερον ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον τὸ «Ὁμήρειον», τοῦθ' ὅπερ ἐμφαίνει τὴν πρϊοῦσαν ἐξάπλωσιν τῆς ἐθνικῆς παιδείας ἀνὰ τὸν Σμυρναϊκὸν γυναικεῖον κόσμον.

Ἕνεκα τοῦ διεθνοῦς ἐν μέρει χαρακτῆρος τῆς Σμυρναϊκῆς κοινωνίας, ὀφειλομένου εἰς τὰς σημαντικὰς ἐκεῖ εὐρωπαϊκὰς παροικίας καὶ τὴν ἐπίδρασιν τούτων εἰς τὸν ἐμπορικὸν καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον τῆς πόλεως, οἵ τε νέοι καὶ αἱ νέαι ἐπεδίδοντο καὶ εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν ἰδία τῆς γαλλικῆς—ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ ἐδιδάσκετο ἥ τε γαλλικὴ καὶ ἡ ἀγγλική—καὶ διὰ τοῦτο πολλαὶ Ἑλληνίδες κόραι ἐφοίτων εἰς σχολεῖα καλογραιῶν, ἐπροτιμῶντο δὲ τότε αἱ γερμανίδες καλόγραιαι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων γονέων, διότι καὶ κάλλιον ὠργανωμένον ἦτο τὸ σχολεῖον τοῦτο καὶ δὲν μετήρχοντο ἐν αὐτῷ τὸν προσηλυτισμόν. Ὅπως ὁ Σμυρναῖος δὲν ἔχει ἀξιώσεις σοφίας καὶ πολυμαθείας, πολλῷ ἧττον ἡ Σμυρναία κόρη ἀρέσκεται νὰ ἐπιδεικνύῃ πολυμάθειαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπεδίωξεν οὔτε ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον ἐφόδιον ἐν τῷ βίῳ της. Μανθάνει τόσα ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀγράμματος, δὲν ἀντελήφθημεν δὲ ὅτι ἐμελέτα κατὰ τὸν μετέπειτα βίον της.

Ἡ ἐνασχόλησις εἰς τὰ οἰκιακὰ ἔργα θεωρεῖται ὑπὸ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν κορῶν τῆς Σμύρνης πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων ὡς κοινὸν καὶ ἀπαραίτητον καθῆκον καὶ ἡ διευθέτησις τῶν τοῦ οἴκου τῇ βοηθείᾳ τῆς ὑπηρετρίας ἢ τῶν ὑπηρετριῶν—ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦται—γίνεται ὑπό τε τῶν μητέρων καὶ τῶν ἐνηλίκων θυγατέρων.

Καὶ ἡ πλουσιωτέρα οἰκοδέσποινα, παρ' ὅλην τὴν πολυάριθμον ὑπηρεσίαν, καθῆκον αὐτῆς θεωρεῖ τὴν ἐπιτήρησιν οὐ μόνον τῆς μαγειρικῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ πλυντηρίου, δὲν εἶνε δὲ σπάνιον οὔτε παράδοξον νὰ ἴδῃ τις Σμυρναίαν δέσποιναν ἐπιτηροῦσαν τὰς ὑπηρεσίας ταύτας καὶ ἐνίοτε ἐπὶ τῶν δωμάτων ἰδίαις χερσὶ νὰ ἁπλώνῃ τὰ φορέματα ἢ νὰ ἐξέρχηται ἐπὶ τῆς ἐξώθυρας καὶ νὰ ἀγοράζῃ ἐκλέγουσα ἡ ἰδία καὶ διαπραγματευομένη τὰ ἀναγκαιοῦντα λαχανικὰ ἢ τὰς ὀπώρας ἢ ἄλλα χρειώδη τῆς ἡμέρας.

Ἀφοῦ προηγηθῇ ἑκάστην ἡμέραν ἡ οἰκοκυρικὴ ἐργασία, ἡ Σμυρναία δέσποινα καὶ ἡ ἐν ἡλικίᾳ θυγάτηρ ἢ θυγατέρες αὐτῆς θὰ περιβληθῶσι καθαρὰν καὶ κομψὴν καθημερινὴν ἐνδυμασίαν μετὰ κομψώσεως ἀπερίττου ἀλλ' ἐπιχάριτος καὶ κάθηνται κατὰ τὴν διάφορον ὥραν τοῦ ἔτους καὶ τὸν διάφορον καιρὸν εἴτε εἰς τὸν ἐξώστην εἴτε εἰς τὸ σ α λ ό ν ι (οὕτω λέγεται ἡ μικρὰ καθημερινὴ αἴθουσα διὰ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὰς στενὰς συγγενικὰς καὶ φιλικὰς συναναστροφὰς) τὸ ὁποῖον ἀντικρύζει σχεδὸν πάντοτε εἰς τὴν ἐξώθυραν, εἴτε εἰς τὴν αὐλήν, καὶ ἐκεῖ ράπτουσι, κεντοῦσιν ἢ πλέκουσι τὰ περίφημα Σμυρναϊκὰ κοπανάκια σπανίως δὲ ἀναγινώσκουσι καὶ μεγάλως ἀσμενίζουσιν εἰς οἰκογενειακὰς συναναστροφὰς τὰς ὁποίας ποικίλλει τερπνῶς τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ τὸ ᾆσμα.

Εἶπον ὅτι ἡ γυνὴ εἶνε μυστήριον. Νομίζομεν ὅτι τίποτε δὲν ὑπάρχει τὸ μυστηριῶδες ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἂν φαίνεταί ποτε κρυψίνους καὶ πονηρὰ εἰς τοῦτο ἄγεται ὑπὸ τῆς ἀδυναμίας καὶ τῆς ὑποδεεστέρας ἀκόμη θέσεως αὐτῆς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ὁ σμυρναϊκὸς βίος, ὡς εἴπομεν γράφοντες περὶ τ[illegible], διαρρέει ἤρεμος καὶ φαιδρὸς καὶ τοιοῦτος εἶνε ὁ οἰκογενειακὸς βίος ἐν Σμύρνῃ, ὅπου ἡ γυνὴ τυγχάνει πάντοτε τρυφερᾶς καὶ συμπαθοῦς μεταχειρίσεως, σπανίζουσι δὲ τὰ οἰκογενειακὰ σκάνδαλα, καὶ διὰ τοῦτο ὁσάκις συνέβησαν τοιαῦτα, ἐξήγειραν τὴν κοινὴν γνώμην πολὺ ζωηρῶς, καὶ ἐνθυμούμεθα περιστατικὰ τοιαῦτα ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος εὐτυχῶς.

Τεκμήριον τῆς κοινῆς εὐημερίας ἐν Σμύρνῃ, καὶ τῶν ἠθικῶν ἀντιλήψεων τῆς κοινωνίας εἶνε ἡ εὔκολος ἀποκατάστασις τῶν Σμυρναίων κορῶν. Ἐγνωρίσαμεν οἰκογενείας πολυμελεῖς ἀριθμούσας πολλὰς θυγατέρας 5—8 καὶ ἀποζώσας ἀπὸ τῆς προσωπικῆς τούτων ἐργασίας κατ' οἶκον, καὶ εἴδομεν αὐτὰς ἀποκαθισταμένας, καλῶς καὶ φερούσας τὴν ὡραιοτέραν προῖκα εἰς τοὺς συζύγους αὐτῶν τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς, τὸ κάλλος καὶ τὴν φιλεργίαν αὐτῶν.

Δὲν ἐφοβοῦντο τότε τὸν γάμον οἱ νέοι, διότι, ὡς εἴπομεν, ὁ βιοπορισμὸς ἦτο εὔκολος εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἐργάζωνται εἰς τὴν φτωχομάνα Σμύρνην.

Αἱ Σμυρναῖαι ὡς τὰ πολλὰ εἶνε ὡραῖαι, φέρουσαι κανονικὰ καὶ σύμμετρα χαρακτηριστικὰ πολὺ προσεγγίζοντα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τύπον, ὥστε νὰ διακρίνωνται εὐχερῶς ὡς ἑλληνίδες μάλιστα κατὰ τὰ ἔτη τῆς νεότητος μέχρι τοῦ 25ου ἔτους.

Ἡ λαλιά των ἔχει τὴν Ἰωνικὴν λεπτότητα καὶ ἐπικρατοῦντα φθόγγον τὸν η ἢ ε, ἦβοί, (ἀρχ. εὐοί) ἤπια, ἤφαγα, ἤλεγα, καὶ ἡ δημώδης εἶνε τερατωδῶς παραμεμορφωμένη, ὁ στόμας, τὰ φώσια, τσὴ τῶπα, τσὴ κουβέντιασα, βρίθει δὲ λέξεων ξενικῶν καὶ ἰδία τουρκικῶν καὶ ἰταλικῶν ὥστε νὰ καταντᾷ ἰδίωμα μειξοβάρβαρον, ὅλην ὅμως τὴν γλωσσικὴν ταύτην ἀσχημίαν συγκαλύπτει ἡ ἀργυρόηχος εὔτονος καὶ εὔηχος Σμυρναϊκὴ λαλιὰ ἀπὸ τῶν χειλέων μάλιστα Σμυρναίας γυναικὸς ἢ κόρης συνοδευομένη μὲ κάποιαν λανθάνουσαν μελῳδίαν ἀβίαστον καὶ ἀπροσποίητον. Οἱ Ἰταλοὶ λέγουν «*Lingna Toscana in bocca Romana*» καὶ ἡμεῖς παρῳδοῦντες τοῦτο θὰ ἐλέγομεν «γλῶσσα ἀθηναϊκὴ εἰς στόμα σμυρναϊκόν». Ὅταν αἱ Σμυρναῖαι καθάρωσι τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς μειξοβαρβάρου ἀσχημίας θὰ πλεονεκτῶσι τῶν ἀτθίδων ὁμοφύλων αὐτῶν οὐ μόνον κατὰ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς ἀλλὰ καὶ θὰ σαγηνεύωσι διὰ τῆς λαλιᾶς αὐτῶν.

Τὴν σμυρναϊκὴν καλλονὴν ἐξετιμήσαμεν διὰ συγκρίσεως καὶ παραβολῆς κατ' αὐτὴν τὴν νεανικὴν ἡλικίαν μας.

Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1877 ἀπήλθομεν ἐκ Σμύρνης ἵνα καταταχθῶμεν ὡς ἐθελονταὶ εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατόν, διὰ τὸν θρυλλούμενον τότε ὡς ἐπικείμενον Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον, καὶ προσηγγίσαμεν πρῶτον εἰς Σῦρον. Τότε κυρίως ᾐσθάνθημεν πόσον ἠγαπήσαμεν τὴν Σμύρνην. Ὅτε ἀπῆρε τὸ ἀτμόπλοιον δὲν ἠδυνήθημεν ν' ἀποσπάσωμεν τὰ βλέμματα ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὡραίας Σμύρνης ὡσεὶ ἠθέλομεν ν' ἀποτυπώσωμεν βαθύτατα ἐν τῇ ψυχῇ μας τὴν φευγαλέαν εἰκόνα της μέχρι τοῦ Ἐξωκάστρου καὶ ὅταν ἐξηφανίσθη αὕτη ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐβυθίσθημεν εἰς ἀήθη διὰ τὴν νεότητα μελαγχολίαν. Μάτην ἐπροσπαθοῦμεν νὰ ἀναπολήσωμεν τὴν ἐλευθέραν πατρίδα ἐπεσκίαζεν αὐτὴν σταθερῶς ἡ ζωηρὰ πάντοτε εἰκὼν τῆς Σμύρνης μετὰ τῶν παρεπομένων εὐαρέστων ἀναμνήσεων.

Ὅτε ἐξηγέρθην τὴν πρωΐαν καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἀντίκρυσα τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ὑπὲρ τὸ λιμεναρχεῖον Σύρου, ᾐσθάνθην σφοδρότατον κλονισμὸν ψυχικὸν καὶ συνηρπάγην ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐκστάσεως καὶ ἐκυριάρχησεν ἐν ἐμοὶ μόνον ἡ λατρεία πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα τὴν ὁποίαν ἀνέπλαττον ὡς εἶχον διδαχθῆ περὶ αὐτῆς ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν κλασικῶν συγγραφέων καὶ ἀπὸ στόματος τῶν ἐνθουσιωδῶν καὶ ἐμπνευσμένων διδασκάλων καὶ καθηγητῶν μου. Ἐφίλησα μετὰ θέρμης τὴν μαρμαρίνην βαθμίδα τῆς κλίμακος τῆς ἀποβάσεως καὶ ὅτε ἐπάτησα τὴν προκυμαίαν ᾐσθάνθην κάποιαν ἡδονικὴν θερμότητα θερμαίνουσαν τὰ πέλματα τῶν ποδῶν μου, ἥτις μετ' ὀλίγον ἐφλόγιζεν ὅλον τὸ σῶμά μου. Ἀπὸ τοῦ ξενοδοχείου ἐζήτησα τὸ στρατολ. γραφεῖον, δὲν ὑπῆρχεν ὅμως τοιοῦτον, οὐδ' ἐπεκράτει, ὡς ἐφανταζόμην ἀπὸ τῶν δημοσιεύσεων καὶ διαφημίσεων, ἡ στρατιωτικὴ ἐκείνη κίνησις πρὸς πολεμικὴν παρασκευήν. Τὴν μεσημβρίαν παρὰ τὴν τράπεζαν τοῦ ξενοδοχείου, τὸ πρῶτον μακρὰν τῆς οἰκογενειακῆς τραπέζης εὑρεθεὶς ἐν μέσῳ προσώπων ἀγνώστων, ἐθλίβην μέχρι δακρύων διότι ἐπανῆλθεν ἡ εἰκὼν τῆς προσφιλεστάτης Σμύρνης καὶ ὅλαι αἱ προσφιλεῖς ἀναμνήσεις.

Ἐζήτησά τινα ψυχαγωγίαν πρὸς διασκέδασιν τῆς μελαγχολίας καὶ περὶ τὴν δείλην μὲ ὡδήγησαν εἰς τὴν μικρὰν ἀλλὰ κομψὴν πλατεῖαν τῆς Σύρου. Ἐκεῖ κατὰ μικρὸν συνέρρευσεν ὁ ἐκλεκτὸς γυναικεῖος κόσμος τῆς κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικῆς ταύτης πόλεως, καὶ λεληθότως πως συνέκρινον τὰς Συρίας πρὸς τὰς Σμυρναίας. Αἱ Σύριαι μοὶ ἐφάνησαν τρέχουσαι ἐπὶ τῆς μικρᾶς μαρμαροστρώτου πλατείας, τῆς ὁποίας ἐμέτρησα τὸ μῆκος καὶ εὗρον οὐχὶ μεγαλείτερον τῶν 80 βημάτων, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ βραδὺ καὶ νωχελὸν βῆμα τῶν Σμυρναίων ἐπὶ τῆς ἐκτεταμένης προκυμαίας· αἱ Σύριαι μοὶ ἐφάνησαν κομψότερον ἐνδεδυμέναι, ὑστεροῦν ὅμως πολὺ τῶν Σμυρναίων κατὰ τὸ κάλλος, μοὶ ἐφάνησαν σχεδὸν δύσμορφοι. Τὴν αὐτὴν ἔσχον ἐντύπωσιν καὶ ἐν Ἀθήναις μικρὸν ὕστερον ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος· μοὶ ὑπερήρεσε τὸ καθαρεῦον ἰδίωμα τὸ ὁποῖον ἐν τῷ στόματι Σμυρναίας θὰ ἦτο θελκτικώτατον καὶ εὗρον ραδινὰς καὶ ἐρατεινὰς καὶ μᾶλλον εὐκινήτους τὰς Ἀτθίδας, κομψότερον ἐνδεδυμένας καὶ ἐλευθερώτερον βαδιζούσας ἀλλὰ ὑστέρων τῶν Σμυρναίων ὁμοφύλων κατὰ τὴν καλλονὴν τοῦ προσώπου, τὴν λευκότητα καὶ διαύγειαν τῆς ἐπιδερμίδος καὶ τῶν ἄλλων Ἰωνικῶν χαρισμάτων.

Αἱ Σμυρναῖαι παρεξηγήθησαν καὶ παρεξηγοῦνται καὶ διὰ τοῦτο θὰ ἐκτείνωμεν ἀκόμη τὸν περὶ τούτων λόγον εἰς τὸ προσεχές.

(ἀκολουθεῖ) Ν. Κ.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ]

Ὀφείλουν αὗται νὰ συνέλθουν προσεχῶς διὰ νὰ ἑτοιμάσουν τὰ σχέδια ἀναθεωρήσεως τῶν ὑφισταμένων συμβάσεων, αἵτινες θὰ ἰσχύουν προσωρινῶς. Ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ παραδώσῃ κατόπιν τριμήνου προειδοποιήσεως, μέρος τῶν ποταμίων πλοίων, ρυμουλκῶν καὶ λοιποῦ ὑλικοῦ αὐτῆς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Δουνάβεως, ἡ προηγουμένη ἐπιτροπὴ θὰ ἀναλάβῃ τὰ πρὸ τοῦ πολέμου καθήκοντά της, ἀλλ' ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, Ἰταλία καὶ Ρωμουνία, θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ἐν αὐτῇ. Ἐν ᾗ περιπτώσει θὰ ἔπαυεν ἡ ἁρμοδιότης τῆς ἐπιτροπῆς, διεθνὴς ἐπιτροπὴ θὰ διορισθῇ πρὸς διαχείρισιν ὁλοκλήρου τοῦ Ἄνω Δουνάβεως, μέχρι τῆς ἐπιτεύξεως ὁριστικῆς συμφωνίας. Μέτρα θὰ ληφθοῦν ὁμοίως εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀπεφασίζετο ἡ ἀνόρυξις βαθείας διώρυχος ὑπὸ τὸ ὄνομα διῶρυξ τοῦ Ρήνου—Δουνάβεως ἐντὸς τῶν 25 ἐτῶν, ἅτινα θὰ ἐπακολουθήσωσιν. Διὰ τὸν Ρῆνον καὶ Μοζὲλ θὰ ὑπάρχῃ σειρὰ ἰδιαιτέρων ὅρων.

Ἡ σύμβασις τοῦ 1868, θὰ μένῃ ἐν ἰσχύϊ, μὲ σημαντικὰς τροποποιήσεις. Ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ἥτις θὰ αὐξηθῇ, θὰ ἑδρεύῃ ἐν τῇ πόλει τοῦ Στρασβούργου. Ἡ Γαλλία θὰ διορίσῃ τὸν πρόεδρον αὐτῆς. Ἐπειδὴ ἡ Ὁλλανδία ἀποτελεῖ μέρος τῆς συμβάσεως ταύτης, αἱ τροποποιήσεις θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν μέρος τῶν ρυμουλκῶν αὐτῆς, τῶν σχεδίων αὐτῆς τῶν λιμένων τοῦ Ρήνου καὶ τῶν μετοχῶν της εἰς τὰς γερμανικὰς ἀτμοπλοϊκὰς ἑταιρείας.

Ὁμοίως θὰ παραδοθοῦν μέρος τῶν ἱδρυμάτων, ρυμουλκῶν κλπ., ἀνηκόντων εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἐν τῷ λιμένι τοῦ Ρόττερδαμ ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1914 ἢ εἰς μετοχάς των εἰς τὰς διαφόρους ταύτας ἑταιρείας. Ἡ Γαλλία ὀφείλει νὰ ἔχῃ πλήρη ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν συνόρων των, νὰ χρησιμοποιῇ τὸ ὕδωρ τοῦ Ρήνου διὰ τὰς διώρυγας αὐτῆς κλπ. καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ ἔργα πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς κινητηρίου δυνάμεως, ἔναντι ὅρων τινῶν πληρωμῆς καὶ συγκατανεύσει τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ Γερμανία ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ἀνορύσσῃ διώρυχας ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης ἔναντι τῆς Γαλλικῆς μεθορίου καὶ νὰ παράσχῃ προνόμιά τινα εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἔργων τινῶν μηχανικῆς, ἔναντι ἀντισταθμημάτων τινῶν.

Ἡ Ἑλβετία ἔχει ὁμοίως τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ ποταμοῦ. Ἐὰν ἐντὸς 25 ἐτῶν τὸ Βέλγιον ἀποφασίσῃ τὴν κατασκευὴν διώρυχος Ρήνου—Μώσα, ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ κατασκευάσῃ τινὰ ἐκ τῶν μερῶν αὐτῆς, τὰ ὁποῖα θὰ διέλθουν τὸ γερμανικὸν ἔδαφος συμφώνως πρὸς τὰ σχέδια τὰ ὁποῖα θὰ ἐκπονήσῃ ἡ Βελγικὴ κυβέρνησις, ἐνῷ τὰ ἔξοδα θὰ κατανεμηθοῦν μεταξὺ τῶν διαφόρων Κρατῶν. Ἡ Γερμανία οὐδεμίαν διαμαρτυρίαν δύναται νὰ ἐγείρῃ κατὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐξουσίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη μέχρι τοῦ κάτω Μοζέλ, συγκατανεύσει τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λουξεμβούργου μέχρι τοῦ Ἄνω Ρήνου συγκατανεύσει τῆς Ἑλβετικῆς κυβερνήσεως καὶ μέχρι τῶν διωρύχων καὶ τῶν παροχθίων ὁδῶν, αἵτινες δύνανται νὰ κατασκευασθοῦν πρὸς βελτίωσιν τῆς ναυσιπλοΐας. Ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐνοικιάσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν Τσεχοσλοβάκων ἐπὶ 99 ἔτη τὰς περιφερείας εἰς τοὺς λιμένας Ἀμβούργου καὶ Στέττιν, ὡς ζώνας ἐλευθέρας.

73) **Σιδηρόδρομοι.** Οἱ ὅροι διὰ τοὺς σιδηροδρόμους συνετάχθησαν κατὰ τρόπον ὥστε τὰ ἐμπορεύματα τὰ παραδιδόμενα εἰς τὰ Σύμμαχα κράτη εἰσερχόμενα ἢ ἐξερχόμενα τῆς Γερμανίας, ἢ διερχόμενα διὰ τῆς Γερμανίας, ἀπολαύουν γενικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν καλυτέρων ἐπικρατούντων ὅρων. Ζητήματά τινα ἀναφορικῶς μὲ τὰ δασμολόγια θὰ συζητηθοῦν.

Ἡ Γερμανία θὰ εὑρεθῇ δεδεμένη ὅταν νέα σύμβασις τῶν σιδηροδρόμων ἀντικαταστήσῃ τὴν σύμβασιν τῆς Βέρνης τοῦ 1890. Ἐν τῷ μεταξὺ αὕτη θ' ἀκολουθήσῃ τὴν σύμβασιν τῆς Βέρνης. Ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ συνεργασθῇ διὰ τοὺς ταξειδιώτας καὶ τὰς ἀποσκευὰς μὲ κατ' εὐθεῖαν εἰσιτήρια μεταξὺ τῶν Συμμάχων κρατῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της καθὼς καὶ διὰ τὰς ὁλκὰς τῶν μεταναστῶν ὑπὸ τοὺς καλιτέρους ὅρους. Ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ διοργανώσῃ τὸ τροχαῖον ὑλικὸν της μὲ μηχανήματα ἐπιτρέποντα νὰ περιληφθῇ εἰς τὰς ἐμπορικὰς ὁλκὰς τῶν συμμάχων καὶ τ' ἀνάπαλιν, χωρὶς νὰ ληφθῇ ἀνάγκη εἰσαγωγῆς συστήματος τροχοπεδῶν. Μέτρα ἐλήφθησαν διὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν γραμμῶν εἰς τὰ διαβιβαζόμενα ἐδάφη καθὼς καὶ διὰ τὴν παράδοσιν μέρους τροχαίου ὑλικοῦ ἰσοδυνάμου πρὸς τὸ ἤδη χρησιμοποιούμενον. Ἐπιτροπαὶ θὰ ἱδρυθοῦν πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς κινήσεως τῶν γραμμῶν τῶν ἑνουσῶν δύο μέρη μιᾶς χώρας καὶ διασχιζουσῶν ἑτέραν τῶν συμπληρωματικῶν γραμμῶν τῶν διερχομένων ἐκ μιᾶς χώρας εἰς ἄλλην. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐγκαταστοῦν μέτρα, ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατασκευὴν ἢ ἐπιδιόρθωσιν γραμμῶν τινων αἵτινες ἤθελον κριθῆ ἀναγκαῖαι διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας μεταξὺ τῶν Συμμάχων κρατῶν, ἂν αἴτησις ἤθελε γίνῃ ἐντὸς 25ετίας, τῇ ὑποστηρίξει τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν Συμμάχων Κρατῶν τῶν ἐνδιαφερομένων, καταβαλλομένων τῶν ἐξόδων.

Ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν της τῇ αἰτήσει τῶν κυβερνήσεων, Ἑλβετικῆς καὶ Ἰταλικῆς, εἰς τὴν ἀπάρνησιν τῆς συμβάσεως τοῦ 1909 σχετικῶς μὲ τὴν τοῦ Ἁγίου Γοτάρδου. Δυνάμει προσωρινῆς συμφωνίας ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὁδηγίας τὰς δοθείσας ἐν ὀνόματι

των Συμμάχων [illegible] φορ[illegible] [illegible] δίων κλπ. ὁλκῶν διὰ τὴν τροφοδοσίαν περιφερειῶν τινων καὶ τὴν ἀποκατάστασιν κανονικῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν σχέσεων. Τέλος ὀφείλει νὰ συγκατατεθῇ νὰ ἐγγραφῇ εἰς πάντας τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαφέροντας τὴν διεθνῆ ἀρχὴν τῶν μεταφορῶν, ποταμίων ὁδῶν, αἵτινες θὰ ὁρισθοῦν ὑπὸ τῶν Συμμάχων τῇ ἐπιδοκιμασίᾳ τοῦ Συνδέσμου τῶν Συμμάχων ἐπὶ πενταετίαν. Αἱ διαφοραὶ θὰ διακανονίζωνται ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν. Εἰδικά τινα ἄρθρα καθιεροῦντα τὰ μέτρα τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, ἐν τοῖς ζητήμασι τῶν μεταφορῶν, ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν μετὰ πενταετίαν. Μὴ γενομένης ἀναθεωρήσεως τὰ ἄρθρα ταῦτα θὰ ἐξακολουθήσουν παραμένοντα ἐν ἰσχύϊ ἐν ταῖς σχέσεσι οἱ οὐδήποτε συμμάχου Κράτους παραχωροῦντος ἀμοιβαῖα μέτρα.

Διῶρυξ Κιέλου. Ἡ Διῶρυξ τοῦ Κιέλου δέον νὰ παραμείνῃ ἐλευθέρα καὶ ἀνοικτὴ εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα καὶ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν παντὸς Κράτους ἐν εἰρήνῃ διατελοῦντος μετὰ τῆς Γερμανίας. Οἱ ὑπήκοοι, τὰ ἐμπορεύματα καὶ τὰ πλοῖα πάντων τῶν Κρατῶν θὰ ἀπολαύουν ἴσων δικαιωμάτων ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς Διώρυχος, καὶ τὰ ἔξοδα θὰ περιορίζωνται εἰς τὴν διαχείρισιν καὶ βελτίωσιν τῆς Διώρυχος, καὶ θὰ παραμένουν εἰς βάρος τῆς Γερμανίας. Ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ συμφωνίαι αὗται παραβιασθοῦν, ἢ ἐπέλθουν διαφωνίαι, τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη θ' ἀπευθύνωνται εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν καὶ θὰ δύνανται νὰ ζητήσουν τὸν διορισμὸν Διεθ. Ἐπιτροπῆς.

74. **Ἐγγυήσεις. Δυτικὴ Εὐρώπη.** Πρὸς ἐγγύησιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς Ἐργασίας, τὸ γερμανικὸν ἔδαφος δυτικῶς τοῦ Ρήνου μὲ τὰς προγεφύρας θὰ καταληφθῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ συνησπισμένων Δυνάμεων ἐπὶ δεκαπενταετίαν. Ἂν οἱ ὅροι ἐκπληρωθοῦν πιστῶς ὑπὸ τῆς Γερμανίας, περιφέρειά τις—τῆς προγεφύρας τῆς Κολωνίας ἀποκλειομένης—θὰ ἐκκενωθῇ μετὰ πενταετίαν. Ἄλλαι τινὲς περιφέρειαι, τῆς προγεφύρας τοῦ Κόμπλεντζ ἀποκλειομένης, θὰ ἐκκενωθοῦν μετὰ δεκαετίαν, καὶ τὸ ὑπόλοιπον, τῆς προγεφύρας τῆς Μαγεντίας ἀποκλειομένης, μετὰ δεκαπενταετίαν. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Διασυμμαχικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων θεωρήσῃ ὅτι ἡ Γερμανία δὲν ἐξεπλήρωσε πάντα ἢ μέρος τῶν καθηκόντων της, εἴτε κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς, εἴτε μετὰ τὴν λῆξιν τῆς δεκαπενταετίας, ὁλόκληρον ἢ μέρος τῶν ὁριζομένων μερῶν θὰ ἀνακαταληφθῇ πάραυτα. Ἀλλ' ἂν ἡ Γερμανία πρὸ τῆς λήξεως τῆς δεκαπενταετίας ἐκπληρώσῃ πάντας τοὺς διὰ τῆς Συνθήκης ἐπιβληθέντας ὅρους, τὰ στρατεύματα κατοχῆς θὰ ἀποσυρθοῦν.

Ἀνατολικὴ Εὐρώπη. Ἐπίσης πάντα τὰ γερμανικὰ στρατεύματα τὰ νῦν εἰς ἀνατολικὰς περιφερείας τῆς νέας μεθορίου ὀφείλουν ν' ἀποσυρθοῦν εὐθὺς ὡς οἱ Σύμμαχοι κρίνουν κατάλληλον τὴν στιγμήν. Τὰ στρατεύματα ταῦτα κατ' οὐδένα τρόπον δύνανται νὰ παρεμποδίσουν τὰ μέτρα ἐθνικῆς ἀμύνης τὰ ὁρισθέντα ὑπὸ τῶν προσωρινῶν Κυβερνήσεων.

Κατάληψις ἐδαφῶν. Πάντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα κατάληψιν μὴ προβλεπομένην ὑπὸ τῆς συνθήκης θὰ κανονισθοῦν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἢ Ἐπιτροπῶν αἵτινες θὰ ἔχουν τὰ αὐτὰ πραγματικὰ δικαιώματα.

75) **Γενικότητες.** Ἡ Γερμανία ὀφείλει ν' ἀναγνωρίσῃ ὁλόκληρον τὴν ἐγκυρότητα τῶν Συνθηκῶν εἰρήνης καὶ τῶν ἐπιπροσθέντων συμβάσεων αἵτινες θὰ συναφθοῦν ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ συνησπισμένων Δυνάμεων μετὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων τῆς Γερμανίας, ὑποχρεοῦται ἐπίσης ν' ἀναγνωρίσῃ τὰς ἀποφάσεις αἵτινες θὰ ληφθοῦν ἀναφορικῶς μὲ τὰ ἐδάφη Αὐστρουγγαρίας, Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας καὶ ν' ἀναγνωρίσῃ τὰ νέα Κράτη ἐντὸς τῶν ὁρίων ἅτινα θὰ ὁρίσουν αὐταῖς τὰ συμβαλλόμενα μέρη. Ἀναγνωρίζουν ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ ὅρους τινὰς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τελικῆς ψήφου. Δι' ὅρου ὑποχρεοῦται ἡ Γερμανία νὰ μὴ ἐγείρῃ ποτὲ χρηματικὰς ἀπαιτήσεις κατὰ Συμμάχου Δυνάμεως ὑπογραψάσης τὴν παροῦσαν συνθήκην, βασιζομένας ἐπὶ περιστάσεων προηγουμένων τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἡ Γερμανία ἀποδέχεται πάσας τὰς ἀποφάσεις κ.λ.π. ὅσον ἀφορᾷ τὰ γερμανικὰ πλοῖα καὶ ἐμπορεύματα, ληφθείσας ὑπὸ τῶν δικαστηρίων λειῶν τῶν Συμμάχων, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξετάσεως πάσης ἀποφάσεως ληφθείσης ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν δικαστηρίων λειῶν. Ἡ παροῦσα Συνθήκη, ἧς τὰ κείμενα ἀγγλικὸν καὶ γαλλικὸν εἶνε αὐθεντικά, θὰ ἐπικυρωθῇ καὶ θὰ πρωτοκολληθῇ ἐν Παρισίοις ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Διάφοροι διπλωματικοὶ ὅροι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπικύρωσιν θὰ ἀκολουθήσουν.

Ἡ συνθήκη θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ καθ' ὅλους τοὺς ὅρους της δι' ἑκάστην Δύναμιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κυρώσεώς της.

ΤΕΛΟΣ.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ "ΑΦΡΟΔΙΤΗ"

Κατὰ τὰς ἀσελήνους ταύτας ἑσπέρας κατὰ τὸ δυτικὸν τμῆμα τοῦ οὐρανοῦ σελαγίζει λαμπρῶς μετὰ τῆς μεγίστης ἐντάσεως ὁ πλανήτης «Ἀφροδίτη» διαδοχικῶς ὑπερβὰς ἐν τῇ ἐξελισσομένῃ πορείᾳ του τὸν «Δία» κατὰ τὸ ἀνατ. ἄκρον τῶν Διδύμων καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας περιπίπτων εἰς συζυγίαν μετὰ τοῦ «Κρόνου» εἰς τὸν Λέοντα καὶ παρὰ τὸν ἀστέρα αὐτοῦ Ρίγελον, ἔρχεται δὲ τρίτος τὴν λαμπρότητα μετὰ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. Καὶ ἄλλως ὁ πλανήτης οὗτος εἶναι ἐνδιαφέρων διὰ τὴν μεγάλην ὁμοιότητά του πρὸς τὴν γῆν ὡς πρὸς τὸ μέγεθος, τὴν μᾶζαν καὶ τὴν ἀτμόσφαιραν. Ἡ τηλεσκοπικὴ ὅμως μελέτη τῆς ἐπιφανείας του ἀπεδείχθη πολὺ ἀπογοητευτική. Αἱ φάσεις αὐτοῦ εἶναι εὐδιάκριτοι, πέρα τούτων ὅμως πολὺ ὀλίγον δυνάμεθα ν' ἀνιχνεύσωμεν, ὥστε νὰ εἶναι καὶ σήμερον ἀμφίβολον νὰ εἴπωμεν ἂν περιστρέφεται εἰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ἢ εἰς 225 ἡμέρας—ὅσος εἶναι ὁ χρόνος μιᾶς περιφορᾶς αὐτοῦ περὶ τὸν ἥλιον.—Περὶ τῆς ἀτμοσφαίρας αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει ζήτημα· ἀποφασιστικὴ ἀπόδειξις τῆς παρουσίας αὐτῆς παρέχεται ὑπὸ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ πλανήτου κατὰ τὰς σπανίας περιπτώσεις ὅτε οὗτος φαίνεται διαβαίνων πρὸ τοῦ δίσκου τοῦ Ἡλίου. Ἀφοῦ εἰσέλθῃ μερικῶς εἰς τὸν δίσκον τοῦ ἡλίου, δακτύλιος ἡλιακοῦ φωτὸς (*sunlight*) φαίνεται, συμπληρῶν τὸ ἐκτὸς τοῦ δίσκου μέρος· ὁ δακτύλιος οὗτος δύναται νὰ προέλθῃ μόνον ἐκ διαθλάσεως τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς καὶ συνήγαγον ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς «Ἀφροδίτης» θὰ εἶναι πυκνὴ ὅσον καὶ ἡ ἡμετέρα.

Χαρακτὴρ τῆς ἀτμοσφαίρας.—Πλεῖστοι ἀστρονόμοι θεωροῦσιν ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα αὕτη εἶναι διηνεκῶς κατάφορτος ὑπὸ νεφῶν καὶ ὅτι οὐδέποτε βλέπομεν τὴν πραγματικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πλανήτου. Συμφώνως πρὸς ταῦτα, τὰ ἀμυδρὰ σημεῖα τὰ τυχαίως παρατηρούμενα εἶναι μόνον ποικιλίαι τῶν ἀποχρώσεων τῶν νεφῶν, ὥστε ἡ ἀληθὴς ἐπιφάνεια δύναται νὰ περιστρέφηται εἰς πολὺ διάφορον περίοδον ἢ ταῦτα, διότι δύναται νὰ ὑπάρχῃ λόγος τις ὅστις θὰ ἐκόμιζε τὰ νέφη νὰ μεταβάλλωσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν πρὸ τῆς δύσεως, καί, ἂν ἔχῃ οὕτω, τὸ σημεῖον δὲν θὰ ἐδείκνυε οἱανδήποτε περιστροφήν. Εἷς μόνον ἀστρονόμος, ὁ Καθηγητὴς *Lowell*, θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Ἀφροδίτης εἶναι χωρὶς νεφῶν. Ἐχάραξεν οὗτος ἀριθμὸν ἀντινωτῶν διωρυχοειδῶν σημείων ἅτινα θεωρεῖ ὅτι εἶναι εἰς τὴν πραγματικὴν σφαῖραν καὶ πέποιθεν εἰς τὴν πραγματικότητα βραδείας περιστροφῆς. Λέγει οὕτως:

«Τὰ σημεῖα δὲν εἶναι μόνον διηνεκῆ ἀλλὰ καὶ διηνεκῶς ὁρατὰ ὁσάκις αἱ ἀτμοσφαιρικαὶ συνθῆκαι ἡμῶν δὲν εἶναι τόσον πτωχαὶ ὥστε νὰ ἐξαλείψωσι πᾶσαν ἐπὶ τοῦ δίσκου λεπτομέρειαν. Δὲν εἶναι οὕτω προφανῶς νεφοσκεπῆ ἐν οἱῳδήποτε χρόνῳ. Ὁ ὅλος δίσκος, ὅμως, σκοτεινὰ καὶ φωτεινὰ μέρη αὐτοῦ καταυγάζονται ὡς ὑπὸ φωτεινῆς ἀτμοσφαίρας. Ὅταν παραβάλλεται πρὸς τὴν ἐπίφασιν τοῦ δίσκου τοῦ Ἑρμοῦ ἢ τῆς σελήνης ἡμῶν, ἡ ἐπίφασις τοῦ δίσκου τῆς Ἀφροδίτης εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ καθιστᾷ τὴν παρουσίαν λίαν οὐσιαστικῆς ἀτμοσφαίρας πρόδηλον.»

Ἀναφέρεται ἔπειτα εἰς τὸν τόξον λυκαυγές, ὁρώμενον καὶ εἰς τὴν ἀπουσίαν διακεκριμένου χρώματος, καὶ λέγει:

«Τὰ σημεῖα, ἅτινα εἶναι ἀχρωμάτιστα τὴν ἀπόχρωσιν ἔχουσι τὴν ὄψιν ἐδάφους ἢ βράχου καὶ εἶναι ἐνδεχόμενον ἐκ τούτου νὰ βλέπωμεν ἁπλῶς ψιλὸν βράχον ἢ ἄμμον ἐκτεθειμένον διὰ τῶν αἰώνων εἰς τὸν ἥλιον. Τὰ σημεῖα δεικνύουσι τὸν χρόνον τῆς περιστροφῆς. Δὲν ὑπάρχει σαφὴς ἀπόδειξις πολικῶν ζωνῶν... Ἡ ἐπιφάνεια παρουσιάζει ὄψιν νεκρὰν ὅταν καὶ ἡ ἡμετέρα σελήνη.»

Αὕτη ἡ μία ἄκρα ἄποψις πρὸς μίαν διεύθυνσιν· ἵνα διαφωτίσωμεν τὰς ἀντιθέτους ἀπόψεις παραθέτομεν τὴν τοῦ *R. A. Proctor*, ὅπου λέγει:

«Διακρατεῖ αὐτὴ ἡ Ἀφροδίτη μεγαλείτερον μέρος ἢ ἡ γῆ τῆς ἐκ τῆς ἀρχικῆς θερμότητος αὐτῆς. Ἡ ἀτμόσφαιρα αὐτῆς φαίνεται ὅτι εἶναι πυκνοτέρα καὶ μᾶλλον κατάφορτος δρόσου, ἀχλύος καὶ ἄνωθεν τῶν διαστρώσεων πυκνῶν νεφῶν, ἅτινα περιβάλλουσι τὴν σφαῖραν αὐτῆς, καλύπτοντα τήν τε θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν (οὐχὶ ὅμως ἴσως κατ' ἴσον βαθμὸν) καθ' ὅλον τὸν χρόνον».

Ὁμοίως ὁ καθηγητὴς *W. H. Pickering* παρατηρεῖ ὅτι ὁ πλανήτης οὗτος εἶναι:

«Ἐντελῶς κεκαλυμμένος ὑπὸ τῶν ὠκεανῶν του, ὡς ὑποτίθεται ὅτι εἶνε ἡ περίπτωσις διὰ τὴν Ἀφροδίτην ἐν τῷ παρόντι.»

Τὸ φασματοσκόπιον ἐφηρμόσθη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς περιόδου τῆς περιστροφῆς, ὑπὸ τῶν *Belopolsky* καὶ τοῦ *Lowell* ἀποφαίνονται δὲ ἀμφότεροι ὑπὲρ τῆς βραχείας καὶ τῆς μακρᾶς περιόδου, ὥστε τὸ ζήτημα νὰ παραμένῃ ἔτι ἄλυτον.

Ὁ πλανήτης «Ἀφροδίτη» ἀπέχει τοῦ ἡλίου 67,200,000 μίλια καὶ τελεῖ ἐτησίαν περίοδον περὶ τὸν ἥλιον εἰς 224,3 ἡμέρας, διάμετρον ἔχει 7,600 μίλια, ὁ ὄγκος αὐτῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἡμετέραν γῆν εἶνε 0,82 ἡ δὲ πυκνότης 0,93, ἄδηλος ὁ χρόνος τῆς περιστροφῆς αὐτῆς.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

Τὸ ἐν Λάρνακι Ἱεροδιδασκαλεῖον διὰ τῶν κοσμοπολιτικῶν καὶ ἀντιθρησκευτικῶν ἰδεῶν, αἵτινες μεταδίδονται ἐν αὐτῷ εἰς τοὺς πλείστους τῶν τροφίμων του ἀπειλεῖ νὰ μεταδώσῃ διὰ τούτων εἰς τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας τὴν ἀδιαφορίαν εἰμὴ τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὰ πάτρια καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἀδιαφορίαν ἢ καὶ τὴν ἀπιστίαν.

Τὸ κακὸν ὅμως δὲν περιορίζεται ἐν τούτῳ. Οἱ κομματάρχαι ἐκ τῶν ἀρχιερέων, τοὺς ὁποίους γινώσκει κάλλιστα τὸ Κυπρ. Κοινόν, πρὸς ἰδίους σκοποὺς ὑποστηρίζουσι μετὰ πείσματος καλογηρικοῦ τὸ Ἐκπαιδευτήριον τοῦτο καὶ ἐκβιάζουσι καταναγκαστικὰς εἰσφορὰς παρὰ τῶν διαφόρων κοινοτικῶν καὶ ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν, ἐνῷ ἀπαγορεύουσιν εἰς τὰς ἐπιτροπείας τούτων οἱανδήποτε χορηγίαν ἢ δαπάνην σημαντικὴν ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν σχολείων.

Διατίθενται οὕτω ἐπὶ βλάβῃ κοινῇ χρήματα ἱερὰ ὑπὲρ ἐκπαιδευτηρίων μετὰ προσωπικοῦ ἀνεπαρκοῦς καὶ ὑπὸ τὰ νεύματα κομματαρχῶν, οἵτινες εἶνε κεκηρυγμένοι πολέμιοι κατὰ πάντων τῶν ἄλλοθεν προερχομένων διδασκάλων καὶ συμβαίνει παρ' ἡμῖν τὸ ἄτοπον καὶ ἄηθες ἐν τῷ ἐθνικῷ καὶ κοινωνικῷ βίῳ ἡμῶν ἡ Ἐκκλησία νὰ πολεμῇ τὴν παιδείαν καὶ νὰ πολεμῇ αὐτὴν εἰς τὰ καίρια.

Ἐπιβλαβὴς ἀποβαίνει ἡ ὕπαρξις τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου καὶ ἄλλως καὶ εἰς βαθμὸν σοβαρόν. Ἡ φοίτησις εἰς τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον εἶναι ἑξαετής, ἐνῷ εἰς τὸ Παγκύπριον Διδασκαλεῖον ἑπταετής, καὶ οὕτω πρὸς ταῖς οἰκονομικαῖς εὐκολίαις αἵτινες παρέχονται εἰς τοὺς πρώτους διὰ τῶν ἐκβιαζομένων εἰσφορῶν, ἔχουσιν οὗτοι καὶ τὸ σπουδαῖον πλεονέκτημα νὰ κερδαίνωσιν ἓν ἔτος ὁλόκληρον, τοῦθ' ὅπερ δελεάζει καὶ τοὺς μᾶλλον φιλομαθεῖς σπουδαστάς, διότι ἱεροσπουδασταὶ καὶ πέρυσι καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἐζήτησαν νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ Π. Διδασκαλεῖον, ἀπεκρούσθησαν ὅμως ὑπὸ τούτου, ἀξιώσαντος δικαίως ὅπως ὑποβληθῶσιν οὗτοι εἰς ἐξετάσεις κατατακτηρίους.

Τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον ἀπέβη οὕτως ὑποδεέστερον Διδασκαλεῖον πρὸς εὔκολον καὶ εὔωνον παραγωγὴν ἀκαταρτίστων καὶ ἀπαρασκεύων ὅλως εἰς τὸ σοβαρώτατον καὶ ἐθνικώτατον ἔργον αὐτῶν διδασκάλων, καὶ ταῦτα, ἐνῷ ἔχει ἀποδειχθῇ πλήρης ἀποτυχία τοῦ κατ' ἐπίφασιν σκοποῦ τῆς ἱδρύσεως Ἱεροδιδασκαλείου, ἡ παρασκευὴ μεμορφωμένων ἱερέων, διότι οὐδεὶς τῶν ἱεροσπουδαστῶν συνήνεσε ν' ἀναλάβῃ οἱανδήποτε ὑποχρέωσιν ὅπως ἱερωθῇ ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ.

Ὁ πρῴην Μητροπ. Κιτίου κ. Μεταξάκης ἔσπευσεν εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ἐν Λάρνακι αἰτιώμενος τὴν ἀναβλητικὴν δυστροπίαν τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου Β', ἐκείνου δὲ ἐκλιπόντος ἀπὸ δύο ἤδη ἐτῶν, διατί τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον νὰ μὴ μετατεθῇ εἰς Λευκωσίαν καὶ συγχωνευθῇ μάλιστα μετὰ τοῦ Παγκ. Διδασκαλείου μετά τινας ἀναγκαίας τροποποιήσεις τῶν προγραμμάτων ἀμφοτέρων τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τούτων; Η συγχώνευσις αὕτη θὰ συνεπήγετο σπουδαίαν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἀμφοτέρων διὰ τῆς ἑνώσεως τῶν πόρων αὐτῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ὅπερ τώρα εἶναι διπλοῦν.

Ἡ αἰτία καὶ ὁ σκοπὸς τῆς παραλείψεως ταύτης εἶναι εὐνόητοι. Τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον εἶναι ἵδρυμα καλογηρικὸν καὶ προώρισται νὰ ἐξυπηρετῇ συμφέροντα καλογηρικά, ὅπως νοοῦσι ταῦτα οἱ γνωστοὶ κομματάρχαι ἀρχιερεῖς.

Τὰ συμφέροντα ὅμως ταῦτα ἀντίκεινται ὅλως εἰς τὰ ἀληθῆ καὶ πραγματικὰ συμφέροντα τῆς καλῶς νοουμένης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἑλλην. Ὀρθοδόξων κοινοτήτων.

Χάριν τοιούτου Ἱεροδιδασκαλείου πρόκειται νὰ ἴδῃ ὁ Κυπρ. λαὸς ὡς ἀντιδίκους τοὺς ἀρχιερεῖς αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν Δικαστηρίων, διότι ὁ Πανιερ. Μητροπολίτης Κυρηνείας ἐννοεῖ νὰ ἐξοικονομήσῃ τοὺς περιωρισμένους ἄλλως τε πόρους τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ πρὸς βοήθειαν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς λαϊκῆς παιδείας ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ, καὶ νὰ μὴ σπαταλᾷ τούτους εἰς εἰσφορὰς ὑπὲρ ἐκπαιδευτηρίου, οὗ χείριστοι καρποὶ ἐγένοντο ἤδη κατάδηλοι, ὡς καὶ ἡ ὑστεροβουλία τῶν ἱδρυτῶν καὶ τῶν πατρώνων αὐτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ σκανδάλου τῆς ἀντιδικίας μεταξὺ ἀρχιερέων ἐν ἀγαθὸν θὰ προκύψῃ ὅτι δημοσίᾳ καὶ κατὰ τρόπον ἐπίσημον θὰ ἐκτεθῇ ἡ ἐλαττωματικὴ καὶ καθόλου ἐπιβλαβὴς λειτουργία τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ἵνα διαλυθῇ τοῦτο ὑπὸ τὰς ἀρὰς τοῦ Κυπρ. λαοῦ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὴν π. Πέμπτην ἀνεκοινώθη ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν Σεβ. Τοποτηρητήν:

Λονδῖνον, 11 Ἰουνίου 1919.

Λεπτομερὴς συζήτησις ἐξακολουθεῖ εἰσέτι. Πᾶσαι αἱ ἐνδείξεις ἐλπιδοφόροι, ἀλλ' ἕνεκα περιπλοκῆς τῆς γενικῆς καταστάσεως ἀδύνατον νὰ προΐδῃ τις τὸν χρόνον τῆς λύσεως.

Τὸ μεμετρημένον τῆς ἐκφράσεως τοῦ τηλεγραφήματος τούτου, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ζωηρὰς καὶ ἀνεπιφυλάκτους ἐκφράσεις ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων παρὰ μελῶν τῆς πρεσβείας, ἀδίκως ὅλως ἐπροξένησε ποιάν τινα ἀπογοήτευσιν διότι τὸ ζήτημα εἶχε παρασταθῇ ἐπανειλημμένως ὡς λελυμένον ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως.

Τὴν μεμετρημένην ἔκφρασιν τοῦ ἀνωτέρου τηλεγραφήματος ἔδει νὰ ἔχωσι καὶ πάντα τὰ προηγηθέντα αὐτοῦ εἶναι δὲ αὕτη πειστικωτέρα καὶ θετικωτέρα.

Τὸ Κυπρ. ζήτημα καὶ διὰ τοῦ τηλεγραφήματος τούτου, διερμηνεύοντος τὴν νηφαλίαν γνώμην τῆς ὁλομελείας τῆς πρεσβείας, εἶναι ζήτημα χρόνου μόνον καὶ ὑπολείπεται ἡ διευθέτησις ἀπαραιτήτων λεπτομερειῶν.

Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἐνταῦθα Κυβέρνησιν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

Λονδῖνον 23 Ἰουνίου.—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔλαβε πληροφορίαν ἐκ Παρισίων ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 Ἰουνίου ὅτι οἱ Γερμανοὶ συνεφώνησαν νὰ ὑπογράψωσι τὴν Συνθήκην τῆς εἰρήνης ἄνευ ὅρων.

ΑΙ ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Ἡ προχθὲς Κυριακὴ εἶχεν ἀφιερωθῇ εἰς τὰς θερινὰς Σχολ. Ἑορτὰς τοῦ θήλεος μαθητικοῦ κόσμου. Κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ἐτέλεσε τὴν Σχολ. Ἑορτὴν αὐτοῦ τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἡ ἀξιότ. Διευθύντρια ὡμίλησεν ἐπικαίρως ποιουμένη λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ διαρρεῦσαν σχολ. ἔτος ἐγένετο δὲ κατ' αὐτὴν ἐκφώνησις τῶν ὀνομάτων τῶν μαθητριῶν αἵτινες ἔτυχον πτυχίου τοῦ Διδασκαλείου τῶν Θηλέων.

Ἡ Ἑορτὴ ἐκοσμήθη δι' ἐπικαίρων ἀπαγγελιῶν ὑπὸ μαθητριῶν διαφόρων τάξεων καὶ διὰ χορῳδιῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς ᾠδικῆς κ. Χ. Πετροπούλου ἐξετελέσθησαν ἐν συμφωνίᾳ μουσικαὶ συνθέσεις διὰ τετραχόρδων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ βιολιστοῦ κ. Ι. Θ. Διανέλλου.

Οἱ τοῖχοι τῆς αἰθούσης ἦσαν κεκαλυμμένοι δι' ἰχνογραφημάτων καὶ ὑδατογραφιῶν τῶν μαθητριῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων αἵτινες ἐδείκνυον λαμπρὰν ἐπίδοσιν ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ τούτῳ μαθήματι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας διδαχθέντι ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν καλλιτέχνου γλύπτου κ. Α. Θυμοπούλου.

ΤΟ ΣΕΒΕΡΕΙΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ

Περὶ τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς ἠνεῴχθη ὁ φάκελλος ὁ περιέχων τὴν εἰσηγορίαν τῆς Ἀγωνοδίκου Ἐπιτροπείας ἐπὶ τοῦ Σεβερείου διαγωνίσματος.

Ἐκ τῶν ἀπολυομένων μαθητριῶν τῆς Γ'. τάξεως τοῦ Διδασκαλείου προσῆλθον δύο μόνον πρὸς διαγωνισμόν, καὶ διὰ λαχνοῦ μεταξὺ πολλῶν προταθέντων ζητημάτων ἔλαχε,

«Ἡ περιγραφὴ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀνθεστηρίων ἐν Λευκωσίᾳ.»

Ἀμφότεραι αἱ διαγωνισθεῖσαι ἔγραψαν κατὰ τρόπον μὴ ἱκανοποιοῦντα τὴν ἀγωνοδίκον Ἐπιτροπείαν, καὶ προὐτάθη ἐν αὐτῇ ἀργία τοῦ βραβείου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν προὐνόει περὶ τοιαύτης ἀργίας ὁ προσωρινὸς κανονισμὸς τοῦ Ἀγωνίσματος περὶ τοῦ Σεβερείου βραβείου, ἡ ἀγωνόδικος ἐνέκρινε τὸ σχετικῶς καλλίτερον γεγραμμένον καὶ ἀπενεμήθη τὸ βραβεῖον εἰς τὴν τελειόφοιτον Δ)ίδα Μαρίαν Χριστοδούλου, ἐκ Λεμεσοῦ.

Ἡ βραβευθεῖσα ηὐδοκίμει μεταξὺ τῶν συμμαθητριῶν της καὶ φέρει τὸν βαθμὸν ἄριστα ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ αὐτῆς τυγχάνει δὲ προστατευομένη τοῦ Συλλόγου τῶν Κυριῶν ἐν Λεμεσῷ.

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΙ

ΤΟΥ ΠΛΗΡΟΥΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Αἱ ἑπόμεναι ἔλαβον ἀπολυτήριον ἐκ τῆς Θ' τάξεως.

Ἀτταλίδου Ἑλένη, Ἀριστείδου Κυμοδόκη, Γεωργιάδου Ἀνδρονίκη, Γεωργιάδου Ὄλγα, Δημητρίου Ἑβδόμη, Δημητριάδου Παρασκευή, Εὐαγγελίδου Ζωή, Εὐαγγέλου Αἰκατερίνη, Εὐαγγέλου Θηρεσία, Θεοφανίδου Παρθενόπη, Θεοφανίδου Ἰωάννα, Ἰωαννίδου Ὄλγα, Ἰωαννίδου Παρασκευή, Ἰωαννίδου Ἀναστασία, Καλβάρεως Ναυσικᾶ, Κυριακοῦ Ἰφιγένεια, Κολοκασίδου Ἰωάννα, Κωνσταντίνου Ἰουλία, Μαρκίδου Καλομοίρα, Μεσαρίτου Κλεονίκη, Μαραθοβουνιώτου Ἰφιγένεια, Νεοφύτου Ζωή, Νεοφύτου Ἄννα, Νιτσόλα Εὐαγγελία, Νικολάου Ἀγάθη, Οἰκονομίδου Ἀναστασία, Σταυρινίδου Μελπομένη, Τσαγγαρίδου Θεοδώρα, Τριανταφυλλίδου Κοραλλία, Τοφαρίδου Θεοδώρα, Χρυσάφινη Ἀθηνᾶ, χ''Πέτρου Ἑλένη, Χαραλαμπίδου Χριστοθέα, χ''Ἰωάννου Ἑλένη, Παντελίδου Ἀλεξάνδρα, Πεγιάζη Φανή, Ἰακωβίδου Περσεφόνη, Παπαδοπούλου Μαρία.

* * *

ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ

Αἱ ἑπόμεναι ἔτυχον πτυχίου τοῦ Διδασκαλείου.

Ἀναστασίου Θεοδώρα, Ἀτταλίδου Ἀναστασία, Ἀργυρίδου Μαρία, Βασιλειάδου Ἰωάννα, Θεοχαρίδου Π. Ἑλένη, Ἰωάννου Εἰρήνη, Εὐαγγελίδου Θηρεσία, Κωνσταντίνου Ὀρθοδοξία, Νικολαΐδου Μαρία, Παντελῆ Ἀνδρονίκη, Πιτσιλλῆ Ναυσικᾶ, Περδίου Ἀντιγόνη, Τουμάζου Εἰρήνη, Χαραλάμπους Ἀντιγόνη, Χριστοδούλου Μαρία.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Περὶ τὴν 4.30' μ. μ. ἐνώπιον πυκνοῦ πάλιν καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἐτελέσθη ἡ Σχολ. ἑορτὴ τοῦ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἀντωνίου Παρθεναγωγείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀξιοτίμου Δεσποσύνης Χαριτίνης Χ'' Γαβριήλ.

Ἡ ἀξιότ. Διευθύντρια λογοδοτοῦσα εἶπεν ὡραῖον καὶ ἐμπνευσμένον λόγον ἐπίκαιρον εἰς τὰς προσδοκωμένας μεγάλας ἐθνικὰς εὐτυχίας καὶ ἐξῆρεν ὀρθῶς τὴν δύναμιν τῆς ἐθνικῆς παιδείας μετὰ τῆς ἐκκλησίας, αἵτινες ἐγένοντο ἡ διττὴ ἄγκυρα σωτηρίας ἐν καιροῖς χαλεποῖς καὶ ἀκαταμάχητοι παράγοντες τῆς ἐθνικῆς ζωτικότητος καὶ ἀθανασίας.

Αἱ ἀπαγγελίαι καὶ οἱ διάλογοι ὑπὸ τῶν μικρῶν μαθητριῶν ἐξετελέσθησαν μετ' ἐξαιρετικῆς ὡς πάντοτε ἐπιτυχίας, ἐπισπωμένης τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατηρίου καὶ τὰ ᾄσματα ἐψάλησαν μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας διὰ τὴν μικρὰν ταύτην ἡλικίαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς φιλοπονωτάτης διδασκαλίσσης Δίδος Κρυσταλλίας Λ. Πετρίδου.

Καὶ καθόλου τὸ Παρθεναγωγεῖον τοῦτο εἰργάσθη ὡς πάντοτε ἐπωφελῶς καὶ προσφόρως χάριν εἰς τὴν ἄγρυπνον καὶ πεφωτισμένην διεύθυνσίν του καὶ τὴν φιλοπονίαν καὶ φιλοτιμίαν τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ.

ΑΙ ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΙ

Χθὲς ἐγένετο ψηφοφορία ἐν Λευκωσίᾳ πρὸς ἐκλογὴν ἐπιτροπείας Σχολ. Ἐπιτροπείας διὰ τὴν προσεχῆ σχολ. διετίαν 1919—1921 καὶ ἐγένετο σήμερον διαλογὴ τῶν ψήφων, ἥτις ἀπέδωκε τὰ ἑπόμενα ἀποτελέσματα:

Ν. Ἰακωβίδης λευκαὶ ψῆφοι 757, Ν. Καταλάνος 663, Γ. Χατζηπαύλου 632, Ε. Γλυκὺς 624, Α. Φοινιεὺς 610, Μ. Σκουφαρίδης 584, Χρ. Καλαβρὸς 509, Α. Λιασίδης 507, Ν. Δέρβης 475, καὶ Ι. Χ. Νικολαΐδης 386. Ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 1059.

Ἐν Λάρνακι ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία συνεκροτήθη συμβιβαστικῶς ἄνευ ψηφοφορίας ἐκ τῶν κ. κ. Λ. Γραμμενοπούλου, Στυλ. Τσολακίδου, Σ. Σεραφείμ, Ὁ. Εὐρυβιάδου, Γραμματέως, Θ. Ἀντωνιάδου Ταμίου, Ν. Μιχελλίδου καὶ Μ. Γ. Νικολαΐδου.

Εἰς Βαρώσια διὰ ψηφοφορίας ζωηρᾶς ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Μ. Α. Σιακαλλῆς, Π. Ἰωάννου, Ἐπ. Κοκκώνης, Α. Ζαλουμίδης, Μ. Γ. Μιχαηλίδης, Μιχ. Λοϊζίδης καὶ Φίλιππος Ἀρέστη.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 16)29 Ἰουνίου κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Φανερωμένης τελοῦμεν τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένης θυγατρὸς ἡμῶν

ΕΛΕΝΗΣ

παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῆς ἵνα ἑνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων.

Λευκωσίᾳ 11)24 Ἰουνίου 1919.

Οἱ τεθλιμμένοι γονεῖς

Ἄννα Κ. Λοΐζίδου
Κ. Σ. Λοΐζίδης.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΔΙΑ τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ Τεργεσταίου Λόϋδ ἀνεχώρησεν ἡ σεβαστὴ δέσποινα πρεσβῦτις Κλεοπάτρα Ἀλευρᾶ μετὰ τῆς εὐγενεστάτης θυγατρὸς αὐτῆς Δεσποσύνης Πηνελόπης ἐπανερχόμεναι εἰς τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν Σμύρνην, ἀφοῦ παρέμειναν ὑπὲρ διετίαν παρ' ἡμῖν ἐπισπασάμεναι τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν τῆς ἡμ. κοινωνίας.

Ἡ σεβαστὴ κυρία Ἀλευρᾶ ἀνήκει εἰς τὸν γυναικεῖον κόσμον τῶν Σμυρναϊκῶν ἀναμνήσεων αἵτινες συνεχίζονται ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ κατέχουσα διακεκριμένην πάντοτε θέσιν παρ' αὐτῷ καὶ τυγχάνουσα τύπος Σμυρναίας Ἑλληνίδος. Φοβουμένη μὴ ἀποθάνῃ μακρὰν τῆς προσφιλεστάτης Σμύρνης ἀνεζωογονήθη μόλις ἐπάτησεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν ἐλευθέραν Σμύρνην.

Αἱ εὐχαὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ὅλης συνοδεύουν αὐτὰς μετὰ τῶν θερμοτέρων χαιρετισμῶν πρὸς τὴν ἐλευθέραν βασιλίδα τῆς Ἰωνίας.

ΔΙΑ τῆς αὐτῆς εὐκαιρίας ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Ἰταλίαν, Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν οἱ παρ' ἡμῖν ἔμποροι κ. κ. **Ἀνδρέας Κραμβῆς** καὶ **Ἰάκωβος Ὑψηλάντης** χάριν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων αὐτῶν καὶ πρὸς πλουτισμὸν τῶν καταστημάτων αὐτῶν. Καὶ ἄλλοι ἔμποροι τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς θὰ ἀπέλθωσιν εἰς Εὐρώπην διὰ τῆς πρώτης προσεχοῦς εὐκαιρίας.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ συνεδριάσαν τῇ προπαρελθούσῃ Δευτέρᾳ καὶ τῇ π. Τρίτῃ ἐξεδίκασε δύο ἐκ τῶν τεσσάρων ἐν τῷ πινακίῳ του ὑποθέσεων, καταδικάσαν εἰς δεκαπεντάμηνον φυλάκισιν τὸν ἐκ Λουτροῦ Τουλῆν Γεωργῆ ἐπὶ τραύματι διὰ μαχαίρας κατὰ τοῦ Κλ. Μιχαήλ, ἀθωῶσαν δὲ τέσσαρας ἄλλους ἐκ Δένιας κατηγορουμένους ἐπὶ ψευδεῖ δηλώσει ἐνώπιον τοῦ Κτηματολογίου, τὰς δύο δὲ ἄλλας ἀνέβαλεν εἰς τὴν προσ. σύνοδον αὐτοῦ.

ΗΥΛΟΓΗΘΗΣΑΝ ἐν Στροβόλῳ τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Θεοδώρου Κωνσταντίνου μετὰ τῆς δεσποινίδος Δωροθέας Νικολάου.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΙ. Ὁ κινηματόγραφος Παιὲ προκαλεῖ καθ' ἑκάστην μὲν ἑσπέραν ἀλλὰ κατὰ τὰς Κυριακὰς ἐν τῇ θερινῇ ἐγκαταστάσει του πλήμμυραν κόσμου, καθ' ἃς παιανίζει καὶ ἡ ὀρχήστρα τῆς Φιλαρμονικῆς Λευκωσίας.

Ο ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΣ ἀποτελεῖ τὸ τερπνότατον κατὰ τὰς δειλινὰς ὥρας ἐντευκτήριον τοῦ καλλιτέρου κόσμου τῆς ἡμετέρας πόλεως χάρις εἰς τὸν γραφικὸν ὁρίζοντα, τὸ ψυχρόν, διαυγὲς καὶ ὑγιεινὸν ὕδωρ καὶ τὴν ζωογόνον πνοὴν τοῦ Ζεφύρου.

Εἰς τὰ φυσικὰ ταῦτα χαρίσματα προστίθενται ἡ ἐπὶ κλειδοκυμβάλου καὶ διὰ βιολίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Θωμᾶ ἐπιτυχὴς ἐκτέλεσις ὡραίων καὶ τερπνῶν συνθέσεων μουσικῶν.

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ ἐν ἀκμαίᾳ ἔτι ἡλικίᾳ ἐν Ἄνω Ζώδιᾳ ὁ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΗΣ

ἐπὶ 25 περίπου ἔτη διδάξας μετὰ θερμοῦ ζήλου εἰς πλείστας ἑλληνικὰς κοινότητας, γενόμενος φιλότιμος διδάσκαλος, φιλόστοργος σύζυγος καὶ πατὴρ καὶ πολίτης χρηστότατος.

Διὰ τοῦτο ἡ κοινότης Ἄνω Ζώδιας μετὰ πένθους εἰλικρινοῦς καὶ βαθέος περιέβαλε τὴν σορὸν αὐτοῦ τιμήσαν διὰ στεφάνου καὶ προπέμψασα πανδημεὶ μέχρι τῆς τελευτ. κατοικίας αὐτοῦ.

Ἀμφότερα τὰ σχολεῖα τῆς κοινότητος διέκοψαν τὰ μαθήματα χάριν τιμῆς καὶ κατετέθησαν στέφανοι παρὰ τῶν οἰκείων διευθύνσεων εἰς τὴν σορὸν αὐτοῦ μετὰ καταλλήλων προσφωνήσεων.

Συμμετέχοντες βαθέως τῆς λύπης τῶν συγγενῶν καὶ φίλων αὐτοῦ ἐπικαλούμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν εἰς τὴν ἀπαρηγόρητον χήραν καὶ τὰ ἀδύνατα ὀρφανά του, τῷ μεταστάντι δὲ εὐχόμεθα τὴν αἰωνίαν μακαριότητα ἀνθ' ὧν ἤθλησεν ἐν τῇ ζωῇ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΘΗΚΗΝ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ἡ ἀπάντησις τῶν Συμμάχων εἰς τὰς Γερμανικὰς ἀντιπροτάσεις.

Τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ διεβίβασε τηλεγραφικὴν περίληψιν τῆς τελευταίας ἀπαντήσεως τῶν Συμμάχων εἰς τὰς ἀντιπροτάσεις τῆς Γερμανικῆς ἀντιπροσωπείας.

Οἱ Σύμμαχοι τονίζουσιν ὅτι ὁ πόλεμος ὑπῆρξε μέγιστον κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης ἔγκλημα ἐν ἐπιγνώσει διαπραχθὲν ὑπὸ ἔθνους καλοῦντος ἑαυτὸ πεπολιτισμένον. Ἡ Γερμανία προδιέγραψε καὶ κατήρξατο τοῦ πολέμου, καθ' ὃν ἑπτὰ ὅλα ἑκατομμύρια ἀνδρῶν ἀπέθανον καὶ ὑπὲρ τὰ 20 ἄλλα ἑκατομμύρια ἐπληγώθησαν, ὡς καὶ τὸν ἀπάνθρωπον τρόπον καθ' ὃν ἐγένετο ἡ ἐπιδρομή. Οἱ Σύμμαχοι νομίζουσιν ὅτι θὰ παρέλιπον τὸ καθῆκον αὐτῶν πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἐθυσίασαν ὅ,τι εἶχον, ἵνα περισώσωσι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ κόσμου, ἐὰν συνῄνουν νὰ θεωρήσωσι τὸν πόλεμον τοῦτον ἄλλο τι ἢ ἔγκλημα κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ δικαίου.

Ἡ δικαιοσύνη πρέπει νὰ εἶνε ἡ μόνη βάσις τῆς εἰρήνης, καὶ δικαιοσύνη διὰ πάντας, διὰ τοὺς νεκροὺς διὰ τοὺς τραυματίας, διὰ τὰ ὀρφανά, διὰ τοὺς ἐν στερήσεσι, διὰ τοὺς παλαίοντας τώρα λαοὺς ὑπὸ χρέη πολεμικὰ ὑπερβαίνοντα τὰ 30 δισεκατομμύρια λίρας καὶ διὰ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων, ὧν διήρπασε καὶ κατέστρεψε τὴν περιουσίαν ἡ Γερμανικὴ ἐπιδρομή, διὰ ταῦτα οἱ Σύμμαχοι ἐπιμένουσιν ὅτι ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ ἀναλάβῃ τὰς ἐπανορθώσεις μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν δυνάμεων αὐτῆς, καὶ πρόσωπα ὑπεύθυνα διὰ τὴν γερμανικὴν ἐπίθεσιν δέον νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Ἐὰν ταῦτα εἶναι ταλαιπωρίαι διὰ τὴν Γερμανίαν, αὐτὴ προεκάλεσεν αὐτὰς καθ' ἑαυτῆς. Κάποιος πρέπει νὰ ὑποστῇ τὰς συνεπείας τοῦ πολέμου. Ποῖος εἶνε οὗτος; Ἡ Γερμανία ἢ οἱ λαοὶ τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἠδίκησεν;

Οἱ Σύμμαχοι προτείνουσιν ὡς θεμελιώδη ὅρον τῆς εἰρήνης τὸ δίκαιον· αἱ ἐδαφικαὶ προτάσεις τῶν συνεδ[ρίων] πρὸς τὴν συμφωνηθεῖσαν βάσιν τῆς εἰρήνης, ἀναγκαίαν διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶνε διατεθειμένοι νὰ τροποποιήσωσι τοὺς ὅρους των, εἰμὴ εἰς τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα σημεῖα:

Οἱ Σύμμαχοι οὐδόλως προτίθενται νὰ στραγγαλίσωσι τὴν Γερμανίαν ἢ κωλύσωσιν αὐτὴν τοῦ νὰ λάβῃ τὴν προσήκουσαν θέσιν ἐν τῇ διεθνεῖ ἐμπορίᾳ, νομιζομένου ὅτι θὰ ἐνέμενεν αὐτὴ εἰς τὴν συνθήκην τῆς εἰρήνης καὶ θὰ παρῃτεῖτο τῶν ἐπιθετικῶν διαθέσεων αὐτῆς. Οἱ Σύμμαχοι ἐπιθυμοῦσιν ὅπως τὰ πάθη τοῦ πολέμου ἐκλίπωσιν ὡς οἷόν τε τάχιον, καὶ ἅπαντα τὰ ἔθνη, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Γερμανίας, ἀπολαύσωσι τῆς εὐημερίας, ἥτις θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς ἐντίμου προμηθείας τῶν ὑλικῶν ὧν ἔχουσιν ἀνάγκην.

Ἵνα δὲ ἡ πρόθεσις αὐτὴ τῶν Συμμάχων γένηται σαφής, ἐγένοντο τροποποιήσεις τινὲς εἰς τὰ οἰκονομικὰ ἄρθρα τῆς συνθήκης, αἱ ἀρχαὶ ὅμως ἐφ' ὧν ἡ συνθήκη διετυπώθη δέον νὰ παραμείνωσιν ἀμετάβλητοι.

Οἱ Σύμμαχοι δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ τροποποιήσωσι τὰς περὶ ἐπανορθώσεως προτάσεις των, αἵτινες σκοποῦσι νὰ καταστήσωσι τὴν πρὸς ἐπανόρθωσιν πληρωμὴν ὡς οἷόν τε εὔκολον, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ φθάσωσιν ὡς τάχιστα εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὡρισμένον πληρωτέον ποσὸν εἶναι πρόθυμοι νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν Γερμανίαν πᾶσαν εὔλογον εὐκολίαν οὕτως ὥστε νὰ δυνηθῇ αὕτη ν' ἀποκαταστήσῃ τὰς ἠρημωθείσας χώρας καὶ ποιήσηται προτάσεις περὶ τῶν πρὸς διευθέτησιν ἀπαιτήσεων. Δηλοῦσιν οἱ Σύμμαχοι ὅτι ἡ ἐπιστολή των αὕτη καὶ τὸ ἐπισυνημμένον ὑπόμνημα ἀποτελοῦσι τὸν τελευταῖον λόγον

Μετὰ προσοχῆς, λέγουσιν, ἐξήτασαν τὰς Γερμανικὰς ἀντιπροτάσεις καὶ ἐποιήσαντο σπουδαίας τροποποιήσεις ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς εἰρήνης, ἐμμένουσιν ὅμως εἰς τὰς θεμελιώδεις γραμμὰς τῆς συνθήκης, ἥτις πρέπει νὰ γένηται ἀποδεκτὴ ἢ νὰ ἀπορριφθῇ ἐν τῇ παρούσῃ μορφῇ αὐτῆς. Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν δὲν γένηται δήλωσις παρὰ τῆς Γερμανικῆς ἀντιπροσωπείας ὅτι εἶναι διατεθειμένη αὕτη νὰ ὑπογράψῃ τὴν εἰρήνην, ἡ ἀνακωχὴ θὰ λήξῃ ἀμέσως καὶ οἱ Σύμμαχοι θὰ ἀναλάβωσιν οἷα μέτρα ἤθελον θεωρήσει ἀναγκαῖα ὅπως ἐπιβάλωσι τοὺς ὅρους.

Ὡς πρὸς τὰς εὐθύνας τοῦ πολέμου οἱ Σύμμαχοι τονίζουσιν ὅτι δὲν στηρίζονται μόνον ἐπὶ τῶν γεγονότων μεταξὺ τοῦ Ἰουλίου καὶ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Γερμανία ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τῶν κυβερνητῶν αὐτῆς ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἔκλιναν ὑπὲρ τῆς δεσποτείας καὶ τῆς πολεμικῆς ἐπιθέσεως. Οἱ Σύμμαχοι θεωροῦσιν ὅτι τιμωρία τῶν κυρίως ὑπευθύνων διὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν παγκόσμιον δυστυχίαν, εἶνε ζήτημα οὐσιῶδες διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀποτρεπτικὸν δι' ἄλλους ἐφεξῆς κυβερνήτας πρὸς διάπραξιν παρομοίων πράξεων. Οἱ Σύμμαχοι δὲν συμφωνοῦσιν ὅπως ἡ δίκη τῶν ἐνόχων γένηται ὑπὸ τῶν συνενόχων αὐτῶν. Ἡ εἰς δίκην προσαγωγὴ τοῦ Κάιζερ εἶνε ζήτημα ὑψηλῆς διεθνοῦς πολιτικῆς. Οἱ κατηγορούμενοι θὰ ἔχωσι πλήρη τὰ δικαιώματά των καὶ πλήρη ἐλευθερίαν πρὸς ὑπεράσπισιν, ὥστε ἡ ἀπόφασις νὰ ἐνέχῃ σοβαρώτατον δικαστικὸν χαρακτῆρα.

Οἱ Σύμμαχοι διὰ μακρῶν ἀνασκευάζουσι καὶ ἀποκρούουσι τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς ἀντιπροσωπείας, ἵνα δείξῃ αὕτη ὅτι ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης ἀποτελεῖ παραβίασιν τῆς κατὰ τοὺς Οὐϊλσωνείους ὅρους βάσεως τῆς εἰρήνης.

Οἱ Σύμμαχοι δὲν βλέπουσι διατὶ ἡ Γερμανία νὰ μὴ γένηται μέλος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν ἐν μέλλοντι λίαν προσεχεῖ, ἐὰν αἱ πράξεις αὐτῆς ὑπισχνοῦνται τοὺς ἀναγκαίους ὅρους. Οἱ Σύμμαχοι εἶναι διατεθειμένοι νὰ παράσχωσιν ἐγγυήσεις περὶ προστασίας τῶν Γερμανικῶν μειονοτήτων εἰς τὰ ἐκχωρούμενα ἐδάφη. Ἡ ἀποδοχὴ παρὰ τῆς Γερμανίας τῶν ὅρων τοῦ ἀφοπλισμοῦ θὰ ἐπιταχύνῃ τὴν γενικὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξοπλισμῶν.

Οἱ Σύμμαχοι ἀποκρούουσι τὴν πρότασιν περὶ δημοψηφισμάτων εἰς Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην.

Οὐδὲν μέρος τῆς Γερμανίας ἐκτὸς τοῦ πάλαι βασιλείου τῆς Πολωνίας θὰ περιληφθῇ εἰς τὴν ἀποκαθισταμένην Πολωνίαν. Ὡς πρὸς τὰς πρώην γερμανικὰς ἀποικίας, οἱ Σύμμαχοι δηλοῦν ὅτι πρὸ πάσης ἄλλης σκέψεως, ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα τῶν ἰθαγενῶν πληθυσμῶν, τὸ ἐμπόριον δὲ τούτων οὐδέποτε ἀντεπροσώπευε πλειότερον μικροῦ κλάσματος τῆς γερμανικῆς ἐμπορίας.

Οἱ Σύμμαχοι ἀδυνατοῦσι ν' ἀποκρούσωσι μεταβολὴν τῶν κυρίων στρατιωτικῶν ὅρων, εἶναι ἐντούτοις πρόθυμοι νὰ δεχθῶσιν ὡς ἀνώτατον ὅριον 200 χιλ. στρατοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν. Τὰ ναυτικὰ ἄρθρα ὡς διετυπώθησαν ἐπιμελῶς δέον νὰ γένωνται ἀποδεκτὰ ἄνευ ὅρων.

Ἡ Γερμανία προσκαλεῖται νὰ παρουσιάσῃ ἀποδείξεις καὶ ὑποβάλῃ εἰδικὰς περὶ ἐπανορθώσεως προτάσεις ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης.

Ἡ Γερμανία δέον νὰ ὑποστῇ τὴν δαπάνην τῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς τοῦ Ρήνου καὶ ὀφείλει πρὸς τοῦτο νὰ παράσχῃ οὐσιώδη ἐγγύησιν. Ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἀναλάβῃ μέρος τοῦ χρέους τῆς Γερμανίας διὰ τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην. Δὲν θὰ ἀναλάβωσι τοιοῦτον χρέος ἡ Πολωνία, αἱ Γερμανικαὶ ἀποικίαι ἢ ἐντολοδόχος τις κυβέρνησις.

Οἱ Σύμμαχοι ἀποδέχονται μεταβολάς τινας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τοὺς σιδηροδρόμους, ὡς ἐπὶ παραδείγματος τὴν ἐλευθερίαν διὰ τῆς Πολωνίας ἐμπορίου μεταξὺ τῆς πρώην Πρωσσίας καὶ τοῦ ἐπιλοίπου τῆς Γερμανίας.

Παρίσιοι 4)17. Τὸ σχέδιον τῆς συμφωνηθείσης ἀπαντήσεως ἐπεδόθη εἰς τοὺς Γερμανοὺς μετὰ διακοινώσεως τῶν Συμμάχων, ἥτις προνοεῖ ὅτι οἱ Σύμμαχοι θὰ ἐξακολουθήσωσι κατέχοντες τὸ Γερμανικὸν ἔδαφος ὡς ἐγγύησιν ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἐκτελέσῃ τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης, δὲν θὰ ἐπιτραπῇ δὲ νὰ παραμένωσι Γερμανικὰ στρατεύματα εἰς τὰ κατεχόμενα ἐδάφη, ἀλλὰ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις τῶν ὁποίων ἡ δύναμις θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τῶν Συμμάχων, δύνανται νὰ διατηρηθῶσι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως παρὰ τῷ ἀστικῷ πληθυσμῷ.

Ἡ Συμμαχικὴ ἀποστολὴ διὰ τὰς χώρας τοῦ Ρήνου, ἥτις θὰ εἶναι ὁ ἀνώτατος ἀντιπρόσωπος τῶν Συμμάχων ἐν τῷ κατεχομένῳ ἐδάφει, θὰ ἀποτελῆται ἐκ τεσσάρων μελῶν, ἀντιπροσωπευόντων τὸ Βέλγιον, τὴν Γαλλίαν, τὴν Μ. Βρεττανίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Παρίσιοι 4)17 Ἰουνίου.—Ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἀντιπρόσωποι ἀνεχώρησαν ἐκ Βερσαλλιῶν τὴν ἑσπέραν τῆς χθές, τμῆμα λαοῦ ἐκραύγαζε καὶ ἔσκωπτε τὰ διερχόμενα αὐτοκίνητα, τινὲς δὲ καὶ ἔβαλον λίθους, ἐξ ὧν καὶ ἐκτυπήθησαν τρεῖς καθήμενοι εἰς ἀκαλύπτους θέσεις. Ὁ Κλεμανσὼ σήμερον δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Γερμανικῆς ἀντιπροσωπείας ἐκφράζει τὴν λύπην του ἐπὶ τούτῳ, καὶ δηλοῖ ὅτι ὁ νομάρχης τοῦ τμήματος καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἀπελύθησαν.

Συγκινήσεις καὶ ταραχὴ ἐν Γερμανίᾳ.

Καθ' ἃς διαβιβάζει ὁ Ρέουτερ τηλεγρ. ἀγγελίας ἐκ Γερμανίας, φαίνεται ὅτι μεγάλη ἐκεῖ ἐπικρατεῖ συγκίνησις καὶ ταραχὴ πρὸ τοῦ διλήμματος νὰ ὑπογραφῇ ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης ὡς ἀπαιτοῦσιν οἱ Σύμμαχοι ἢ νὰ ὑπομείνωσι νέον ἀποκλεισμὸν καὶ τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν ὅλης τῆς Γερμανίας ὑπὸ ἐχθρικοῦ στρατοῦ.

Αἱ ἐργατικαὶ τάξεις αἱ μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πιεζόμεναι κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς καὶ ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης, καὶ ἡ πλειονότης τῆς γερμανικῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως ἀπεφήνατο ὑπὲρ αὐτῆς, ἀξιοσημείωτος δὲ εἶναι καὶ ἡ πλειονοψηφία τῶν σοσιαλιστῶν ὑπὲρ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης. Ἐν συνεδρίᾳ δὲ τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Κράτους οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Πρωσσίας ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεως, οἱ τῆς Σαξωνίας ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς Βαυαρίας διεφώνησαν πρὸς ἀλλήλους.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διεσκέπτετο δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ συνῆλθε πάλιν τὴν νύκτα κατέληξαν δὲ αἱ μακραὶ διασκέψεις εἰς παραίτησιν τοῦ Ὑπουργείου, ἥτις θεωρεῖται ὡς πρόδρομος τῆς ἀποδοχῆς τῆς συνθήκης ὑπὸ τῆς νέας κυβερνήσεως.

Ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία πρὸ τοῦ Συνεδρίου.

Παρίσιοι 4)17 Ἰουνίου. Τὸ Συμβούλιον τῶν Δέκα ἐδέχθη κατὰ τὴν 17 Ἰουνίου τὴν Τουρκικὴν ἀντιπροσωπείαν. Ὁ Δαμὰτ Φερὴτ πασᾶς εἶπεν ὅτι οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶνε ἀξιόμεμπτοι διὰ τὸν πόλεμον, καθ' ὅσον οἱ Κομιτατικοὶ συνεφώνησαν μετὰ τοῦ Κάιζερ ἐναντίον τῶν πόθων τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ. Ὅταν οἱ Τοῦρκοι ἀπεσύρθησαν ἐκ τῆς αἰθούσης τοῦ Συνεδρίου, προσεφέρθησαν εἰς αὐτοὺς ἀναψυκτικὰ ἐν τῷ Ἀντιθαλάμῳ.

4)17. Ὁ Φερὴτ πασᾶς εἶπεν ὅτι ὁ Τουρκικὸς κυρίαρχος λαὸς εἶνε ἀνεύθυνος διὰ τὴν εἴσοδον τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον. Ἔναρξις τοῦ ὁποίου ἐγένετο ὑπὸ Γερμανικοῦ πολεμικοῦ διοικουμένου ὑπὸ Γερμανοῦ ναυάρχου. Τὸ Κομιτάτον «Ἕνωσις καὶ Πρόοδος» εἶνε ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου, προσέθηκε δὲ περιπλέον ὅτι ἡ Τουρκία κατηρειπώθη καὶ ἡ Μικρὰ Ἀσία μετεβλήθη εἰς ἔρημον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θερμότατα εὐχαριστῶ τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας οἵτινες ἐτίμησαν τὴν κάλπην μου διὰ τῆς λευκῆς αὐτῶν ψήφου καὶ μὲ ἀνέδειξαν ἔφορον τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς πόλεως, διαβεβαιῶ δὲ αὐτοὺς ὅτι ἀπέναντι τῆς τόσης πρὸς ἐμὲ ἐκδηλωθείσης συμπαθείας καὶ ἐκτιμήσεως θὰ προσπαθήσω νὰ ἀνταποκριθῶ ἀφιερῶν πάσας τὰς δυνάμεις μου ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν ἡμετέρων Ἐκπαιδευτηρίων.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Ν. Γ. Ἰακωβίδης
Ἰατρός.

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΕΛΛ. ΚΥΡΙΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Αἱ ὑπὸ τῶν Κυριῶν γενόμεναι κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἔκτακτοι εἰσπράξεις ὑπὲρ ἐθνικοῦ σκοποῦ ἀνῆλθον περίπου εἰς £80. Παρακαλοῦνται δὲ αἱ βουλόμεναι νὰ προσέλθωσι καὶ πάλιν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Κυπρ. Βιβλιοθήκης» τὴν προσεχῆ Τετάρτην 5 μ. μ. ἵνα ἀπὸ κοινοῦ σκεφθῶσι πῶς συντομώτερον καὶ καταλληλότερον νὰ διατεθῶσι τὰ εἰσπραχθέντα.

Ἐν Λευκωσίᾳ 7 Ἰουνίου 1919.

Ἐκ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

ΚΑΛΟΝ ΧΩΡΙΟΝ - ΠΕΔΟΥΛΑΣ

Γίνεται γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τῆς 20 Ἰουνίου (ν. ἡ.) θὰ ταξειδεύῃ ἀπὸ Καλοῦ Χωρίου εἰς Πεδουλὰν ἅμαξα τοῦ κ. **Ι. Π. Ζαμπερίνη**, ἐγένετο δὲ πρόνοια ὅπως οἱ ἐπιβάται εὑρίσκωσι καθαριότητα, πρόθυμον ὑπηρεσίαν, εὐγενῆ συμπεριφορὰν καὶ ἀγώγια συγκαταβατικά. 3—1

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξ. Κύριε,

Οἱ ὑποφαινόμενοι λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν πρὸς τὴν ἀξ. πελατείαν τοῦ Τυπογραφείου «ἡ Λευκωσία» καὶ τὸ λοιπὸν Σ. Κοινὸν ὅτι ἡ Ἑταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

«ΠΕΤΡΙΔΗΣ & ΝΙΚΟΛΑΟΥ»

θὰ ἐξακολουθήσῃ ὑφισταμένη καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου Ε. Κ. Πετρίδου καὶ ὅτι τὸ Τυπογραφεῖον θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐργασίας του ὡς καὶ πρότερον.

Γενικὸς διευθυντὴς καὶ ταμίας θὰ εἶναι ὁ ἐκ τῶν συνεταίρων κ. Χριστόφ. Νικολάου, ὅστις θὰ διευθύνῃ τὴν τυπογραφικὴν ἐργασίαν καὶ θὰ εἰσπράττῃ καὶ θὰ πληρώνῃ τοὺς λ)σμοὺς τῆς Ἑταιρείας καὶ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα μόνος αὐτὸς νὰ ὑπογράφῃ τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν «Πετρίδης καὶ Νικολάου».

Ἐλπίζοντες [illegible] τιμῶντες ἡμᾶς διὰ τῶν παραγγελιῶν σας

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

ΜΑΡΙΑ Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ
[illegible] καὶ κηδεμὼν τῶν ἀνηλίκων τέκνων Ε. Κ. Πετρίδου

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΕΛΙΔΗΣ
κηδεμών.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Λευκωσία τῇ 26 Μαΐου 1919.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

FORD
FORD
FORD

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ ὅτι τὸ παγκοσμίου φήμης ἐργοστάσιον **FORD MOTOR C°**, NEW YORK, ἐπανήρχισε τὰς ἀποστολάς του δεχόμενον παραγγελίας αὐτοκινήτων εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Ἡ τιμὴ τοῦ γνωστοῦ *Latest New Touring Model* μὲ πέντε ἀναπαυτικὰς θέσεις καὶ μὲ παράδοσιν εἰς Κύπρον εἶναι **£220.0.0.**

Ἡ πρὸς τὰ πεφημισμένα αὐτοκίνητα FORD προτίμησις ἐπιβάλλεται καθ' ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων εἶναι τὰ μόνα ἀνεγνωρισμένα διὰ τὴν κομψότητα, στερεότητα, τὸ εὔκολον τοῦ χειρισμοῦ, οἰκονομίαν βενζίνης κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Τὰ αὐτοκίνητα *Ford* διατρέχουν μετὰ ἰλιγγιώδους ταχύτητος ἀποστάσεις εἰς ἐλάχιστα χρονικὰ διαστήματα καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἰδεώδη τελειότητα τῶν κινητηρίων μηχανημάτων των.

Διαρκὴς παρακαταθήκη ἐν Κύπρῳ ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐξαρτημάτων.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας οἱ θέλοντες νὰ παραγγείλωσιν ἂς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν ἐν Κύπρῳ Γενικὸν ἀντιπρόσωπον

Β. Σ. ΠΕΤΡΙΔΗΝ

(13—1) Λευκωσίαν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἶναι καὶ Ἰάπωνες.

Πεκῖνον 31)13 Ἰουνίου.—Αἰσθήματα ἀντιαπωνικὰ ἤγαγον εἰς σοβαρὰς ταραχὰς ἐν Σαγκάη. Ἀπειλοῦνται ἀπεργίαι μεγάλαι ὀφειλόμεναι εἰς τὴν διατήρησιν τῶν Ἰαπωνοφίλων ὑπαλλήλων εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν, διὸ καὶ παρῃτήθησαν ὁ ὑπουργὸς τῆς συγκοινωνίας καὶ ὁ Σίνης πρέσβυς ἐν Τοκίῳ, ὧν ἕνεκα, ὡς πιστεύεται, ἐγένοντο καὶ αἱ ταραχαί.

1)14.—Ἡ ἀναγγελία τῶν ἄνωθι παραιτήσεων μετέβαλε τὴν κατάστασιν, καὶ ἐγένετο γενικὴ ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς παρῃτήθησαν.

Ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων ἐν Βελγίῳ.

Ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων ἀφίκετο εἰς Βρυξέλλας τῇ 5)18 Ἰουνίου καὶ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῶν Βελγικῶν Μεγαλειοτήτων, μεθ' ὧν μετέβη εἰς τὸ Βελγικὸν μέτωπον.

Πανηγυρικὴ ἐγένετο δεξίωσις ἐν τῇ Βελγικῇ βουλῇ πρὸς τὸν πρόεδρον Οὐΐλσων παρισταμένου τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης.

Ἀπαντῶν ὁ Οὐΐλσων εἰς τὰς προσφωνήσεις τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ βασιλέως Ἀλβέρτου καὶ τῶν στρατηγῶν, εἰπὼν ὅτι τὸ Βέλγιον ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος, ὅπερ ἀφύπνισε τὸν κόσμον ὅπως ἴδῃ τὸν πραγματικὸν χαρακτῆρα τοῦ προβλήματος. Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἐθνῶν εἶναι ἀναπόδραστος συνέπεια· ἦτο σύνδεσμος τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ἔθνος ἀρνούμενον νὰ δεχθῇ τὴν Συνθήκην τοῦ Συνδέσμου ἐσκεμμένως ἀπορρίπτει τὴν πειστικωτάτην ἔκκλησιν ἥτις ἐγένετό ποτε εἰς τὴν συνείδησίν του καὶ τὸν ἀνθρωπισμόν του.

Ὁ τόμος τῆς Συνθήκης.

Τὸ κείμενον τῆς Συνθήκης τῆς εἰρήνης, δημοσιευθέν, ἀποτελεῖται ἐκ 417 σελίδων εἰς τέταρτον καὶ εἶναι ἐκτετυπωμένον γαλλιστὶ καὶ ἀγγλιστί, δὲν περιλαμβάνει δὲ τοῦτο τὴν συμφωνίαν περὶ στρατιωτικῆς κατοχῆς τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Ρήνου.

Οἱ Γερμανοὶ διὰ τὴν συνθήκην.

Βερολῖνον 5)18.—Ἐν συνεδρίᾳ τῆς ἐπὶ τῆς εἰρήνης Ἐπιτροπείας τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐν Βαϊμὰρ ὁ Σάϊδερμαν, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας, ἐδήλωσεν ὅτι ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ ληφθῇ περὶ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης μέχρις οὗ ληφθῇ πλῆρες τὸ κείμενον τῆς ἀπαντήσεως τῶν Συμμάχων εἰς τὰς Γερμανικὰς ἀντιπροτάσεις καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γερμανία ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ σοβαρὰς ἀποφάσεις, πρὸς τὰς ὁποίας καθῆκον εἶχον νὰ προσεγγίσουν μετὰ πνεύματος ἐντελῶς ἐλευθέρου. Ἀναμφισβόλως ἡ Γερμανία ἀντιμετωπίζει πολὺ χαλεποὺς χρόνους.

Ἡ ἐπιτροπεία ἀνέβαλε τὰς ἐργασίας αὐτῆς μέχρι τῆς 6)19 Ἰουνίου ἵνα δώσῃ καιρὸν εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ συνδιασκεφθῇ μετὰ τῆς ἀντιπροσωπείας ἐπὶ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης.

Τὸ κοινὸν φαίνεται, γενικῶς, εὐχαριστημένον ἐκ τῆς συνδιαλλακτικότητος τῶν Συμμάχων, πιθανῶς δέ, ἀνεπηρέαστον δημοψήφισμα θὰ ἀπέβαινε καταπληκτικῶς ὑπὲρ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης.

Ὁ Βρεττανικὸς στόλος.

Ἐδιμβοῦργον 5)18. Ὁ Βρεττ. στόλος εὑρίσκεται ἕτοιμος πρὸς τὴν πιθανότητα ν' ἀρνηθῶσιν οἱ Γερμανοὶ νὰ ὑπογράψωσι τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης· ἅπασαι αἱ ἄδειαι ἀνεστάλησαν, προμήθειαι καὶ πολεμοφόδια ἐκομίσθησαν ἐπὶ τῶν σκαφῶν, καὶ ὁ στόλος εἶναι ἕτοιμος ν' ἀναχθῇ εἰς τὸ πέλαγος ἅμα τῇ πρώτῃ διαταγῇ, ἵνα χωρήσῃ πρὸς πόλεμον.

Παραίτησις Ἰταλικοῦ Ὑπουργείου.

Ρώμη 6)19. Συνεπείᾳ ἐναντίας ψήφου εἰς τὴν Ἰταλικὴν Βουλὴν τὸ ὑπουργεῖον Ὀρλάνδο παρῃτήθη. Ὁ βασιλεὺς ἐπεφυλάχθη ν' ἀποφασίσῃ.

Ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργείου ὀφείλεται εἰς τὴν καταψήφισιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῆς προτάσεως τοῦ Ὀρλάνδο περὶ μυστικῆς συνεδρίας διὰ ψήφων 259 κατὰ 78.

ΧΡΙΣΤΟΣ Σ. ΠΕΛΙΔΗΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ — ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ

πρώην ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τῆς παθολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου καὶ στρατιωτικὸς ἰατρὸς παρὰ τῷ Ἀγγλικῷ στρατῷ.

Δέχεται τοὺς πάσχοντας εἰς τὸ ἰατρεῖον αὐτοῦ παρὰ τὴν δυτικὴν εἴσοδον τοῦ Ι. Ναοῦ Τρυπιώτου.

Τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

Ὧραι ἐπισκέψεως:
9—11 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

ΣΤ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ & Μ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ)

Ἀναλαμβάνουσιν ἐκτελωνήσεις, φορτώσεις καὶ ἐκφορτώσεις Ἐμπορευμάτων ὑπὸ τοὺς συμφεροτέρους ὅρους.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ Ζάχαριν Καρουάνα Υἱῶν. Λευκήν, κρυσταλλίνην, ξηράν. Τιμὴ καὶ ποιότης ἀσυναγώνιστοι.

Φορτώνονται ἐκ Τζάβας εἰς παραλαβὴν τῶν ἐντὸς τοῦ τρέχ. μηνὸς 10,600 σάκκοι μὲ παράδοσιν Αὔγουστον—Σεπτέμβριον πρὸς £53.0.0 ὁ τόνος *cif* Σουὲζ ἢ Πὸρτ-Σαΐδ.

Πλειότεραι πληροφορίαι παρὰ τῷ ἀντιπροσωπευτικῷ Γραφείῳ Καρουάνα Υἱῶν, Λευκωσία.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἔχω πρὸς πώλησιν 2 Ἀνεμομύλους 14 ποδῶν διαμέτρου τοποθετημένους καὶ ἐργαζομένους θαυμάσια ἐντὸς τοῦ ἐν Βαρωσίοις κήπου μου. Εἶνε μεγαλείτεροι τῶν Ἀνεμομύλων *Toronto* καὶ ἡ ποσότης τοῦ ἀντλουμένου ὕδατος περισσοτέρα κατὰ 40 ο)ο. Εἶναι ἐντελῶς καινουργεῖς καὶ παρέχω πᾶσαν ἐγγύησιν ὡς πρὸς τὴν στερεότητα αὐτῶν καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἀντλουμένου ὕδατος.

Ἔχω ἐπίσης πρὸς πώλησιν μίαν Πετρελαιομηχανὴν 7 ἵππων δυνάμεως εἰς καλὴν κατάστασιν, τοποθετημένην δὲ καὶ ἐργαζομένην ἐντὸς τοῦ κήπου μου μὲ κεντρόφυγα ἀντλίαν.

Βαρῶσια, 13 Μαΐου 1919.

(5—4) **Ἀλέξ. Δημητρίου.**

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτρια
ΜΑΡΙΤΣΑ Ε. ΠΕΤΡΙΔΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διῃρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Ἡ «**Τράπεζα Κύπρου**» δέχεται καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἀτόκως ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

3 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 1 ἔτος
4 ο)ο » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ «**Τραπέζῃ Κύπρου**» λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ